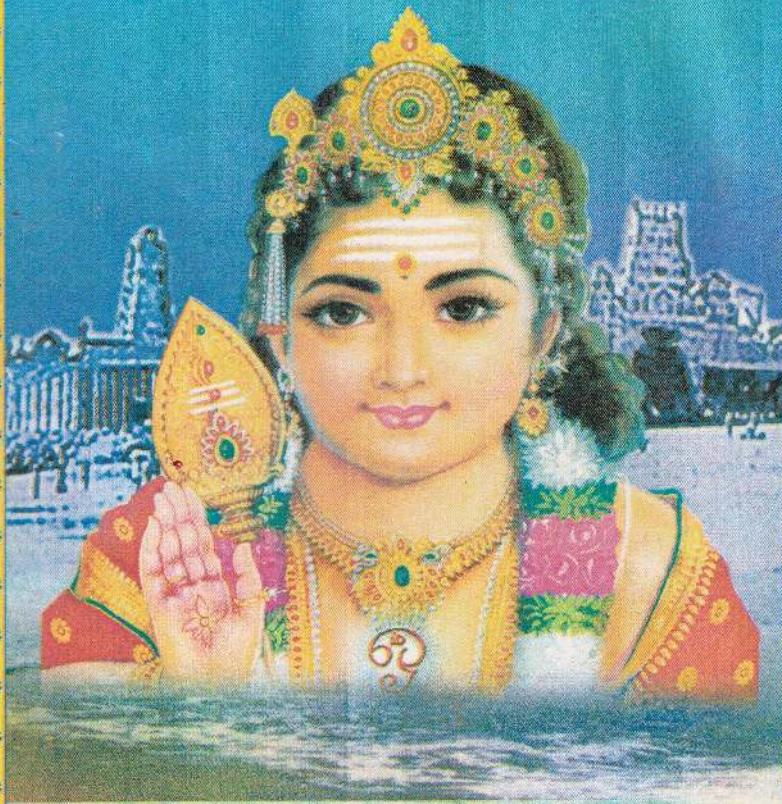

வெங்கடம்

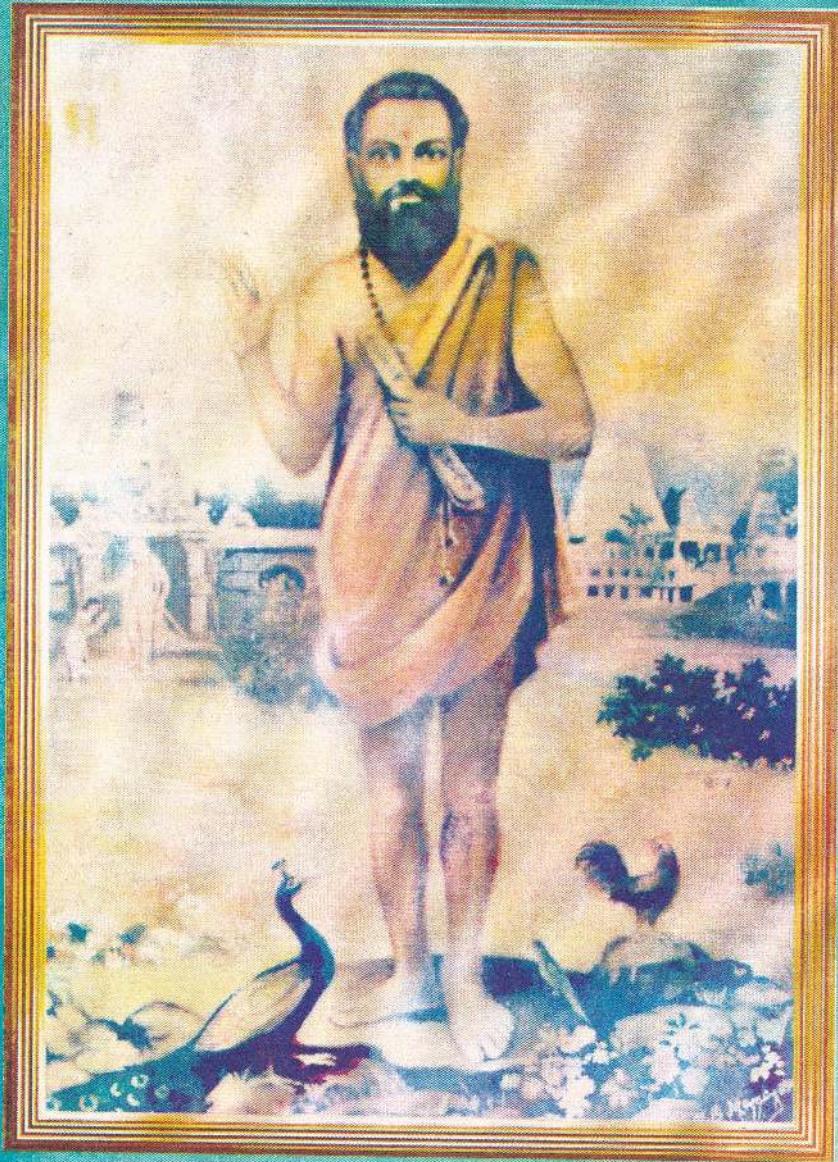
தீருப்புக்கல்

கந்தர் அனுபூதியும் விரிவுரையும்

வேல் ஸ்ரூத்தம்

02.07.2006

அஞ்சாகிறிநாதர் சுவாமிகள்
வெளியீடு : 02.07.2006

சிவமயம்

அன்பே சிவம்

**செஞ்சோற் செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் வழங்கிய
ஆசியுரை**

முருகப்பெருமானின் திருவருளை அழகு தமிழில் தரும் அற்புதப் பா திருப்புகழ். ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி அளவிலா ஆண்தம் தரும் ஆறுமுகன் பேரருளை வெளிப்படுத்தும் திருப்புகழ், தூய தமிழால் துதிபாடும் நூலெனப் புலவோர் புகழ் ந் தனர். அருணாசலப் பெருமான் முதல் கதிர்காமக்கந்தன் வரை அருணகிரிநாதர் அழகு தமிழில் பாடனார். ஜதீகமாகக் கூறப்படுவது பதினாராயிரம் பாடல் அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்டது என்றும் பல பாடல்கள் அருகிவிட்டது என்றும், எதுவானாலும் எஞ்சியுள்ள திருப்புகழ் எம் சமயத்தின் அளப்பெரிய சொத்து எனலாம். இப் பெருஞ்சொத்தைக் காக்கும் முயற்சியில் கப்புது நும்பாவளைக் கந்தனின் மீளா அடியவர் ஸ்ரீமான் உயர்திரும். கதிரிப்பிள்ளை அவர்கள் அயராது உழைப்பதனை யாவரும் அறிவர். திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அழிந்து ஒழிந்து போகாமல் அனுதினமும் பக்தர்கள் பாடிப்பரவ வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கில் இப்பெருந்தொகை திருப்புகழ் பாடல்களைத் தொகுத்து நூலாக்குவது பாராட்டுக்குரிய விடயம். இப்பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபெடும் திருக்கதிரிப்பிள்ளை ஜயா அவர்களின் சீரிய தொண்டு என்றும் பாராட்டுக்கும் வாழ்த்துக்குமுரியது எனக்கூறி அனைவருக்கும் நல்வாழ்த்தினையும் ஆசியையும் கூறி அமைகின்றேன்.

“யாவர்க்குமாம் என்னுரைதானே”

**செஞ்சோற் செல்வர்
ஆறு திருமுருகன்.**

சீவமயம்

குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்
நீலரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
அவர்களின்

அருளாசிச் செய்தி

முருகன் அடியவர்களுக்கு:-

அருணகிரிநாதர் ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த திருப்புகழை முருகன் திருப்புகழ் மாலை என்னும் நூலாக வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். கலியுகவரதனாம் முருகப்பெருமானுக்கு பல புலவர்கள், அறிஞர்கள் பாடிய பாடல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தால்போல் அமைந்திருப்பது அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ். இப்பிறவிக்கும் மறுபிறவிக்கும் நந்தபெயரைத் தரக்கூடியதான் பாடல்களை தமிழ்நடையில் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எனிய முறையில் அருணகிரிநாதர் எமக்குத் தந்தவர். ஓதாமல் உணர்வித்த அருணகிரிநாதரின் பாடல்கள் அனைத்தும் முருகனுடைய திருவருளை நமக்குப் பெற்றுத் தருவதாகும். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைக்கும் முருகப் பெருமான் வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈகின்றவனாக கப்பதா என்கின்ற திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிடுள்ளான். அவனுடைய பெருமையை அனைவரும் அறிகின்ற வகையில் இத்திருப்புகழ் மாலையை வெளியிடும் திரு ம. கதிரிப்பிள்ளை அவர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றோம். திருப்புகழ்ப் பாடல்களை ஒதி அனைவரும் முருகனுடைய அருளைப் பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வோமாக.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு
நீலரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்.

சிவமயம்

ஆசிச்செய்தி

ஸ்ரீ முருகப்பெருமானால், 'சும்மா இரு' என்ற அருள் வாக்குஅருளாப்பெற்று, வாக்கிற்கு ஒருவரென வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட மெஞ்ஞானப் பனுவல்களாகிய திருப்புகழ், கந்தரநுழை, வேல்வகுப்பு ஆகியவற்றிலிருந்துதோந்து எடுக்கப்பட்ட அருட்பாடல்களின் தொகுப்பாகிய இந்நாலினை வெளியீடு செய்யும் கரணவாய்த் தோன்றல் திருவாளர் ம. கதிரிப் பிள்ளை அவர்களின்சிவகைங்கர்யப் பணிகள் மென் மேலும் சிறப்பதற்கு ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் திருவருள் சித்திப்பதாக என ஆசி காறுகின்றேன்.

இந்வனம்

சி. நாகலிங்கம்

'விங்கம்ஸ் மணப்பந்தல்'

உரிமையாளர்

கரணவாய் தெற்கு,

கரவெட்டி.

வாழ்த்துரை

அருணகிரிநாதர் குருபுசை நிகழ்வதும் அதனை ஒட்டி வாய்ப்புள்ளபோதெல்லாம் அருணகிரிநாதர் அருளிச்செயலான திருப்புகழ் முதலியவற்றை வெளியிட்டு அன்பா கைகளுக்கெட்டச் செய்வதும் அருமையும் பெருமையும் உடைய அவசிய கடமைகள் என்னாம். இப்படியான செயல்களைப் பாராட்டுதல், ஊக்கப்படுத்தல் என்பனவும் வாழ்த்திப் பரவச்செய்தல், நீடிக்கச்செய்தல் என்பனவும் இனிய சிவபுண்ணியச் செயல்களே என்னாம். ஊக்கப்படுத்துதல், பாராட்டுதல், வாழ்த்துதல் என்பனவே சிவபுண்ணியச் செயல்களாம். பெருமை உடையன என்னும்போது குருபுசை நிகழ்த்துதல் திருப்புகழ் முதலிய அருட்பாடல்களை அடியார்க்கட்டுக் கிடைக்கச் செய்தல் என்பன உத்தமோத்தமான சிவபுண்ணியச் செயல்கள் என்ற உண்மை பகிரங்கமாகின்றது.

நமது நாட்டிலும் சரி, பாரத நாட்டிலும் சரி பல புனித ஆலயங்கள் திருவருள் தூண்டுதலால் உண்டாகி மக்களைத் தெய்வநெறியில் ஸ்ரத்துக்கொண்டிருக்கும் உண்மையினைப் பலரும் அறிவர். இப்படியான ஆலயங்களின் வரிசையில் திருமுருகன் திருவருளால் அமைந்த ஒரு ஆலயமே கரணவாய் தெற்கு கப்புது நனுப்பாவளைக் கந்தகவாமி கோயில் ஆகும்.

ஒல்லாந்தர் நம் நாட்டில் சமயச்சீரழிவைச் செய்தபோது ஒரு நிலையில் மறைக்கப்பட்ட ஒரு கந்தகவாமி கோயில் மூர்த்திகள் பின் ஆங்கிலோயர் காலத்தில் வெளிப்பட்டு கோவில்கொண்டு படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்திருப்பதுடன் முருகப்பெருமான் தான் இருக்கும் இடத்தை ஒரு அடியார்க்குக் களவில் உணர்த்தி ஆலயம் அமைத்து வழிபட அருள்வகுத்த செய்தியும் இன்றும் இங்கு வழிபடுவோர் திருமுருகன் திருவருளை வெளிப்படையாக உணர்த்து நலம் பெறுவதும் இனிய தெய்வீக உண்மைகளாகும்.

இத்தகைய ஆலயத்தில் 1972இல் அருணகிரிநாதர் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு நித்திய வழிபாடும் அவருக்கு உரிய ஆணி மூல நடசத்திரத்தில் குருபுசை வழிபாடும் நிகழ்ந்து வருவதும்

தமிழ்க்கடவுளான முருகனின் அருட்செயல்களில் ஒன்று என்றே கருதப்படவேண்டியதாகும். 1972ஆம் ஆண்டு அருணகிரிநாதர் பிரதிட்டை செய்யப்படும் முன்னால் அருணகிரிநாதர் குருபூசை நிகழ்ந்து வந்தது என்பது கனம் காத்திரமான செய்தியாகும்.

“சிவஞான இன்பமதை அருள்வாயே” என ஒரு திருப்புகழில் வேண்டுதல் செய்தது மட்டுமென்றி இக்கருத்தை ஆங்காங்கு தெளிவாகப்பாடும் அருணகிரிநாதர்தான் ஒரு சைவ சமயி என்பதையும் சைவ சமயத் தெய்வமாக முருகனை வணங்குவதையும் அடையாளம் காட்டியிருப்பதன் மூலம் சன்மத வகுப்பில் கௌமார மதம் அறியப்படாத பிரபலமாகாத காலத்தவர் அருணகிரிநாதர் என்பதை நாம் தெளியமுடிகின்றது.

அன்மைக்காலத்தில் பிரசித்திபெற்ற முருக பக்தரான கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் அவரது இன்மைக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியிருந்த திருப்புகழ் சுவாமிகள் என்றழைக்கப் பட்ட சச்சிதானந்த சுவாமிகள் போன்ற பலர் முருக பக்தியில் மட்டுமென்றி அருணகிரிநாதரைக் குருவாகக் கொண்ட தன்மையிலும் சிறப்புற்று விளங்கியவர்கள். அருணகிரிநாதரிடத்தும் திருப்புகழிடத் தும் முருகப்பெருமானிடத்தும் ஈடுபெடுவர் யாராயினும் முருகன் கருணையாலும் தமிழ்மொழிச் சிறப்பாலும் ஏற்றம் பெறுவர்.

இப்படியான சிறப்புக்கங்குக்கு அடிகோலும் வகையில் கப்பது நுணுப்பாவளைக் கந்தகவாமி கோவிலில் அருணகிரிநாதர் குருபூசை நிகழ்ந்து வருகின்றது. இச்சிறப்பு நிகழ்ச்சிக்கு அன்பர் ம. கதிரிப்பிள்ளை என்பவர் காரணணாயிருக்கின்றார். அவரது செயல் தொடர்ந்து வளர்ந்து வாழவும் அவர் போல் முருகன் அடியார்கள் முருகன் ஆலயங்களில் அருணகிரிநாதர் குருபூசை நிகழ்வை முன்னெடுக்கவும் முருகன் அருளமிருதம் பெருக வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பதினாராயிரம் பாடல்களுக்கும் அதிகமான பாடல்களால் கந்தபுராணம் பாடிய கச்சியப்பச்சிவாச்சாரியார் ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க எனத் தொடங்கும் வாழ்த்துப் பாடலொன்று பாடியிருக்கின்றார் அல்லவா. அப்பாடலில் முடியாக “வாழ்க சீரெல்லாம்” என்று பாடியிருப்பது அருணகிரிநாதர் குருபூசை செய்து முருகன் அடியார்க்கடியாராயிருக்கும் அன்பர் ம. கதிரிப்பிள்ளை போன்றவர்களை

என்று மனநிறைவு பெறுவதோடு அப்படியான வாழ்த்துக்கு உரியவராகப் பலர் இருக்கவேண்டும் எனக் கச்சியப்பர் கருதியதனாலேயே “அடியாரெல்லாம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

நீ சைவம்

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு
முணர்வறு இருபத் முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகம்
வெளியொடு ஒளிபெற விரவாதே

தெருவினில் மரமென எவரோடு முரரெசெய்து
திரிதொழி லவமது புரியாதே
திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக
தெரிசனை பெற அருள் புரிவாயே

பரிவுடனழகிய பழமொடு கடலைகள்
பயறோடு சிலவகைப் பணியாரம்
பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
எழுதிய கணபதி
யிளையோனே

பெருமலை யுருவிட அடியவருருகிடப்
பிணிகெட அருள்தரு குமரேசா
பிடியொடு களிறுகள் நடை யிடகலையுடன்
பிணையமர் திருமலைப் பெருமாளே.

-பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவானர்-

சீவமயம்

கந்தசாமிகோயில் தலவரலாறு

நுணுப்பாவளைக் கந்தசவாமி கோயில் வரலாற்றிற் கெட்டாத பழைமையும் அற்புதங்களும் நிறைந்த தனித்துவம் வாய்ந்த பழம்பெரும் பதியென்பதைப் பல மக்களும் நன்கறிவர்.

பண்டைக்காலத்தில் இவ்வாலயம் ஒல்லாந்தரால் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. விக்கிரகங்கள் பக்கத்திலுள்ள குளத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. கருணைமழை பொழியும் கந்தசவாமியார் மெய்யடியார் ஒருவரின் கனவில் தோன்றி விக்கிரகங்கள் குளத்தில் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதனால் ஆங்கிலேயர் அட்சிக்காலத்தில் குளத்திலிருந்த விக்கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வள்ளி, தெய்வ யானை மயில் பலிபீடம், வைரவர், நாகதம்பிரான், கண்ணகை முதலியன கண்டு எடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களாகும். மெய்யடியார் களின் அயரா ஊக்கத்தினால் அப்போது சிறிய ஆலயமாகக் கட்டப்பெற்றது. பின்பு காலத்துக்குக் காலம் கந்தப்பெருமானின் கருணைத் திறத்தால் கோயில், மெய்யன்பர்களால் அமைக்கப்பட்டு இன்றைய நிலையை எய்தியுள்ளது. 1800ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் பூசைகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன என்று நம் முன்னோர் கூறியுள்ளனர்.

அக்காலத்தில் சைவமரபில் வந்த திரு கந்தையா என்பவர் பூசை செய்து வந்தார். பின்னர் அன்னாரின் அருந்தவெப்புதல்வரான அருணாசல ஜயர் கோயிற் பூசைகளை மிகமிகச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தார். 1914ஆம் ஆண்டு கற்கோயில் கட்டப்பட்டது. பின்பு 1926ம் ஆண்டு புனருத்தாரணப் பணிகள் செய்யப்பெற்று கும்பாபிஷேகமும் சிறப்பாக நிகழ்ந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சிறந்த நிர்வாக சபையால் கோயிற் பரிபாலனம் ஒழுங்காக நடைபெற்றது. சிவத்திரு வைத்தியநாதக்குருக்கள் தலைவராக அமர்ந்து சீரிய பணியாற்றினார்.

1938ம் ஆண்டு கோயில் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு, கும்பாபிஷேகம் இனிது நிறைவேறிற்று. அன்று முதல் வைகாசிமாத

அமாவாசை அடுத்த சட்டித்திதியில் உற்சவம் ஆரம்பமாக பூரணையில் தீர்த்தத்துடன் விழா முடிவெய்துவதாகும்.

ஆனி உத்தரம், கந்தசஷ்டி, ஜப்பசி வெள்ளி முதலான விசேஷ நாட்களில் விசேஷ பூசைகள் நிகழ்ந்து வந்தன. இவ்வாலயத்தில் விசேஷ நாட்களில் அன்னதானம் நிகழ்ந்து வருவதும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

திரு குமாரசாமி ஏரம்பையர் அவர்கள் சில ஆண்டுகள் பூசை புரிந்தார்கள். பின்னர் பிச்சிஜெயர் பல ஆண்டுகள் பூசை புரிந்தார். இப்போது சிவத்திரு வைத்தியநாதக்குருக்களின் பரம்பரையைச் சார்ந்த சிவத்திரு செ. தியாகராசாக்குருக்களும் அன்னாரின் புதல்வா சிவத்திரு வைத்தியநாதக்குருக்களும் நித்திய பூசை புரிந்து வருவது இத்தல வரலாற்றிற் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாகும். தற்போது சிவத்திரு சுப்பிரமணியம் குருக்கள் அவர்கள் சேவை ஆற்றுகிறார்.

1972ம் ஆண்டு அருணகிரிநாத சவாமிகளின் சிலையும் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பெற்று ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளமையும் மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்ச்சியாம்.

1989ஆம் ஆண்டு ஆனி உத்தரத்தினத்தன்று மகாகும்பா பிழேகம் நடைபெற்று 2005ஆம் ஆண்டு கொடித்தம்பம் ஏற்றித் தொடர்ந்து வைகாசி மாதம் பத்துநாள் விழாவில் பூரணைக்கு முதல்நாள் இரதோற்சவமும் பூரணையில் தீர்த்த உற்சவமும் நடந்து வருவது வழமை.

ஏ் அருணகிரிநாத கவர்மிகன் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இற்றைக்கு ஜந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன், நினைக்க முத்தியளிக்கும் திருவருணையிலே, தமிழகம் செய்த தவப்பயணால் வந்து அவதரித்தவர் ஸ் அருணகிரிநாதர்.

இவர் இளமையில் தனக்கு நேர்ந்த பிணியின் காரணமாக, வல்லாளமன்னன் கோபுரத்தின் உச்சியினின்றும் உயிர்துறக்கும் பொருட்டு வீழ்ந்தார். அக்கோபுரத்தின் வடத்திசையிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் முருகன் குருவருவாகத் தோன்றித் தமது செங்கரத்தால் அவரைத் தாங்கி,

‘சும்மாயிரு சொல்லை’ என்ற மௌன மறையை உபதேசித்து மறைந்தருளினார்.

அருணகிரிநாதர் குருவருள் பெற்றுப் பலகாலம் தவநெறியில் நிலைத்து நின்று சித்திபெற்றார்.

ஓருநாள், முவரும் தேவரும் காணாத முருகவேள் பச்சைமயிலில் அவர் முன் தோன்றியருளினார்.

“கருணை யடியரோ டருணையில் ஒருவிசை

சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர

கமல மலரடி கனவினும் நனவினும் மறவேனே

“அருணகிரி! நம் திருப்புகழைப்பாடு”

என்று பரமன் பணித்தருளினார். “வேதாகமங்களுக்கும் எட்டாத நின்புகழைக் கல்வி, கேள்வி சிறிதும் இல்லாத சிறியேன் எங்கனம் பாடுவேன்?” என்று அருணகிரியார் கூறினார். முருகன் அவருடைய நாவில் வேவின் அடியாற் பிரணவம் எழுதி, “முத்தி” என்று பாடு என்று பணித்தருளிச் சகலகலா ஞானங்களையும் வழங்கியருளினார்.

“அறிவுமறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்

அறியென இமைப்பொழுதில் வாழ்வித்த வேதியனும்”
(திருவகுப்பு)

“அருணகிரிநாதர் அருணைச் சிகிரி

வடவாசலிற் பயிலநம்”

பாதமலர் பாடுநே என்ன அடியேனும் எப்படிப்பாட என்ற அளவில்,

“பத்திதரு முத்திநகை யத்தி இறைவா எனப்
 பாடென்று சொல்லி யியலாற்
 புதலமும் எங்கிளையும் ஈடேற நாவிற்
 போறித்தவ ரூரைத்த கவிதைப்
 புத்தமுது பன்னிருசெவிக்கு நிறையக் கொண்டு
 போதமுன் ஸளித்தருளினாற்
 சீதள மலர்ச்சரணம் உதவகர னூராளி
 சிறுதே ருந்டி யருளே
 செயசெயென அமர்தொழ அசுரர்முடி சிதறுமுனி
 சிறுதேருந்டி யருளே”

-திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
 செந்தமிழ்க் குரவனாம் செவ்வேட் பரமன் இவ்வண்ணம்
 அடியெடுத்துந் தர, உடனே, அருணகிரியார் திருவாக்கில் ஞானஅருவி
 போல் தமிழ்வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது. “முத்தைத்தரு” என்று
 தொடங்கும் திருப்புகழைப் பாடினார்.

உறங்குபவனை எழுப்பினால் உறக்கத்திலுள்ள சுகத்தினால்
 மீளாவும் உறங்கிவிடுவான். அதுபோல், அருணகிரிநாதரைச் சிவயோக
 நித்திரையிலிருந்து முருகன் எழுப்பித் திருப்புகழைப்பாட அருளியபின்,
 சவாமிகள் மீளாவும் சிவயோகத்திலேயே அமர்ந்து ஒடுங்கி
 இருந்தார்கள்.

இறைவன் அருணகிரிநாதரை “வயலூருக்கு வா” என்று
 அசரீரியாகக் கூறிக்கட்டளை இட்டருளினார்.

அருணகிரிநாதர் வயலூர் சென்று, அங்கு முருகவேள்
 வேலினால் எடுத்த சக்தி தீந்தத்தில் மூழ்கி முருகனை வழிபட்டார்.
 முருகன் ஒரு திருமுகமும் நான்கு திருக்கரங்களுமாகக் காட்சி
 தந்து, “திருப்புகழைத் தொடர்ந்து பாடு” என்று அதற்குரிய
 அருளாற்றலைச் சிறப்பாக வழங்கியருளினார்.

“வயலி நகரியி லருள்பெற மயில்மிசை
 உதவ பரிமள மதுகர வெகுவித
 வனச மலரடி கனவிலும் நனவிலும் மறவேனே”

- திருப்புகழ்-

அருணகிரியார் தமக்கு இரண்டாவதாக அருள்கிடைத்த
 வயலூரை மறவாது பல திருப்புகழைப் பாடல்களில் வைத்துப் பாடும்

நியமம் கொண்டார்.

பல தலங்களிலும் சென்று சென்று எவ்வேளையும் செவ்வேளை மறவாது, திருப்புகழ்பாடி இன்புற்றார்.

பழநியில் இவருக்குப் பரமன் செபமாலை தந்தருளினார்.

“செபமாலை தந்தசற் குருநாதா

திருவாவினன் குடிப் பெருமாளே”

-திருப்புகழ்-

பழநியில் கலிசைச் சேவகனார் என்ற சிறந்த முருக பக்தராகிய சிற்றரசர், அருணகிரிநாதருக்கு அரிய நண்பராக அமைந்தார். ஒரு சமயம் இவருக்கு நேர்ந்த தலைவலி, சுரத்தைத் “தலைவலி மருத்தீடு” என்ற திருப்புகழ் போட்ட தீர்த்தருளினார். சுவாமிகள் கலிசைச் சேவகனாரைப் பல திருப்புகழ்ப் பாடல்களிற் பாராட்டியுள்ளார்.

திருச்செந்தூரில் அருணகிரிநாதர் முருகனைப்பாடி அவரது திருநடன தரிசனம் பெற்றார்.

திருச்செந்தூரில் இன்றும் பெருவிழாக்களில் ஏழாம்நாள் சண்முக புறப்பாட்டின் பின்புறம் நடராஜ அலங்காரம் செய்து காட்டுகின்றனர்.

திருவேரகத்தின்கண் பிரணவ உபதேசம் பெற்றார்.

சனியூரில் வில்லிபுத்தூராரைச் சந்தித்தார். வாதத்தில் தோற்ற புலவர்களது செவிகளை அறுத்தொறுக்கும் செயலைமாற்றுதல் வேண்டுமென்று கருதி, அவருடன் வாதிட்டுக் கந்தரந்தாதி பாடி வென்று அவரைத் திருத்தி அருள் புரிந்தார்.

“எதிரும் புலவன் வில்லிதோழ எந்தை யுங்ககந்தாதி சொல்லி ஏழைப்புலவர் செவிக் குருத்தோடு எறியும் கருவி பறித்தெறிந்தே”

-திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்-
காளி உபாசகனாகிய சம்பந்தான்டான் என்றவனுடன் வாது செய்து, திருவருணையில் சிவகங்கைக்கு அருகிலுள்ள பதினாறுகால் மண்டபத்தின் சசானத்தூணிலிருந்து முருகனை உலகமறிய வருவித்துக் காட்சிதரச் செய்து உதவினார். அப்போது பாடியது “அதல சேடனாராட” என்ற திருப்புகழ்.

“சயிலம் எறிந்த கை வேற்கொடு
மயில்மிசை வந்தெனை ஆட்கொள்ள
சகமறியும்படி காட்டிய குருநாதா”

-திருப்புகழ்-

திருத்தணிகையிலும் திருநடன தரிசனம் பெற்றார். வடக்கே சரஸ்வதிந்தி பாயும் வயிரவிவளம் முதலிய திருத்தலம்வரை சென்று பாடனார். காசி முதலிய பல தலங்கள் சென்று, திருப்புகழ், பாடனார். இலங்கையில் திருகோணமலை, கதிர்காமம் முதலிய தலங்களையும் கண்டு களித்துப் பாடனார்.

மன்னவன் பிரபுதேவராசன் தனது கண்ணொளி குன்றிய காரணத்தினால், அருணகிரிநாதரை விண்மலர் கொண்டுவருமாறு வேண்டினான்.

சுவாமிகள், அருணை மேற்பறமுள்ள பேய்க் கோபுரத்தில், தமது திருமேனியை வைத்துவிட்டுக், கிளியுருவம் கொண்டு, விண்ணுலகம் சென்று, பாரிஜாதமலர் கொண்ந்தார். அவர் அப்படிக் கிளியுருவுடன் வந்து அமர்ந்த கோபுரத்தை இன்றும் கிளிக்கோபுரம் என்று கூறுவர்.

பிரபுதேவனது கண்ணொளி பெற்றது. அப்பாரிசாத மலரின் வாசனையினால் அங்குள்ள பலரும் கண்ணொளி பெற்றார்கள்.

அருணகிரியார் அப்போது, கந்தரநுழூதிபாடி, எல்லோரையும் இன்புறச் செய்தார்.

சம்பந்தாண்டான் அவரது திருமேனியை இரவில் எடுத்துக் கோயிலில் அருணாசலேசவரருக்கு மேற்கே புதைத்து விட்டான். அந்த இடத்திலே, பரிபுதேவராஜா மண்டபங் கட்டிவிட்டுத் தன்புச்சரக்குடையை நாட்டினார்.

பின்னர், அருணகிரிநாதர் தன் பழைய உருவைக் காட்டி, எல்லோருக்கும் அருள்புரிந்து, ஆனிமாதம் பெளர்ன்னமி கூடிய மூலநட்சத்திரத் தன்று, கந்தவேளின் கழலிற் கலந்து, பேரின்பப் பெருவாழ்வில் அமர்ந்தருளினார்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகளைத் தாயுமானார், சிதம்பர சுவாமி கள், அந்தக்ககவிலீர் ராகவமுதலியார், வரகவி மார்க்கசகாய தேவர், கொட்டிக்கலை சுப்ரமணியமுனிவர் சிதம்பரமுனிவர், கந்தப்ப தேசிகர், இராமலிங்கர், பாம்பனடிகள், முதலிய ஆனநோர்கள் துதிசெய்து

அருள்பெற்றனர்.

அருணகிரிநாதர், திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபுதி, வேல், மயில் விருத்தங்கள் என்ற ஆறு நால்களைப்பாடனார்.

முருகப் பெருமானிடம் பிரணவ உபதேசம் பெற்றவர்கள் மூவர். சிவமூர்த்தி, அகத்தியனார், அருணகிரிநாதர்.

“வேலா சரணம் சரணம் என்மேல் வெகுளாமலினி மேலாயினும் கடைக்கண்பார், பருப்பத வேந்தன்மகன் பாலா, குறுமுனியாருக்கும் திருப்புகழிப் பண்ணவர்க்கும் ஆலாலம் உண்டவர்க்கும் உபதேசித்தான் ஆண்டவனே என்று முருகர் அந்தாதி கூறுகின்றது.

தேவதேவர் - சிவபிரான், முனிவர்பெருமான் - அகத்தியனார், மனிதரில் தலையானவர் - அருணகிரிநாதர். முருகனடியார்கள் அருணகிரிநாதரை வணங்கினால், முருகனது அருள் தானேவரும்.

திருமுருகன் ஒருவனையே பாடும் நியமங்கொண்டு, பரமபதி விரதநிலை இதுவே என உலகுக்கு உணர்த்திய பரமகுருநாதர் அருணகிரிநாதர். சிவயோக நெறியில் பெருஞ்சித்தி பெற்றவர். நாதா என்று முருகனே அழைக்க, அருணகிரிநாதர் எனப்பெயர் பெற்றவர் நாத மயமாய் நின்று நாதப் பிரம்மமாய் விளங்கியவர்.

அருணகிரிநாதர் அடிமலர் வாழ்க.

முருகன் துணை

**நீ, அருணசிரிநாத கவரமிகள் அருளிச் செய்த
திருப்புகழ்
விநாயகர் துதி**

1. கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
 கற்றிடு மடியவர் புந்தியி லுறைபவ
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறுனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிப்பும்
 அப்புன மதனிடை யிபமாகி
 அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
 அக்கணம் மணமருள் பெருமாளே.
2. உம்பர் தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் ரேனமுதத் துணர்வுறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 என்றனுயிரக் காதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பி தனக் காகவனத் தனைவோனே
 தந்தை வலத்தா லருள்கைக் கனியோனே
 அன்பர் தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
 ஜந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே

திருப்பரங்குந்றம்

3. சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
     சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
     கந்தனென் றென்றுந் யுணைநானும்
         கண்டுகொண் டன்புற் றிடுவேனோ
     தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
     சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா
     செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா
     தென்பரங் குன்றிற் பெருமாளே.

திருச்செந்தூர்

4. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
     இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே
     உயர்கருணை புரிய மின்பக் கடல்முழ்கி
         உணையெனதுள் அறியுமன்பைத் தருவாயே
     மயில் தகர்க லிடைய ரந்தத் தினைக்காவல்
     வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே
     கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
     கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமாளே

சுவரமிஹலை

5. பாதி மதி நதி போது மணிசடை
     நாதனருளிய குமரேசா
     பாகுகனிமொழி மாது குறமகள்
         பாதம் வருடிய மணவாளா
     காது மொருவிழி காகமுறவருள்
         மாயனரிதிரு மருகோனே
     காலனெனை யணுகாமல் உனதிரு
         காலில் வழிபட அருள்வாயே
     ஆதியய ணொடு தேவர் சுரருலகு
         ஆனும் வகையுறு சிறைமீளா
     ஆடுமயிலினில் ஏறி அமர்கள்
         குழ வலம்வரும் இளையோனே

குத மிகவளர் சோலை மருவு
 சுவாமி மலைதனில் உறைவோனே
 குருநுடலற வாரி சுவற்ற
 வேலை விடவை பெருமாளே

திருவாவணன்குடி (பழநி)

6. நாத விந்து கலாதீத நமோநம
 வேத மந்திர சொருபா நமோநம
 ஞானபண்டித ஸாமீ நமோநம வெகுமோடி
 நாம சம்புகுமாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநம
 நாக பந்த மயூரா நமோநம பரகுரா
 சேத தண்ட விநோதா நமோநம
 தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம கிரிராஜ
 தீப மங்கள ஜோதி நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்
 சதலும் பல கோலால பூஜையும்
 ஒதலும் குண ஆசார நீதியும்
 சுரமும் குரு சீர்பாத சேவையும் மறவாத
 ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்வினை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பீர நாடாஞ் நாயக வயலூரா
 ஆதரம் பயில் ஆரூர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி ஸையிலேறி
 ஆதியந்த உலாவாகப் பாடிய
 சேர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
 ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே
7. அபகார நிந்தைபட் ழூலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உணை நானினைந் தருள் பெறுவேனோ

இப்மா முகன்தனக் கிளையோனே
 இமவான் மடந்தையுத் தமிபாலா
 ஜெபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவினன்குடிப் பெருமாளே.

திருவேரகம் (கவரமிமலை)

8. சரண் கம லாலயத்தை அரைநிமிடி நேரமட்டில்
 தவமுறை தியானம் வைக்க அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவினையிலே சனித்த
 தமியன் மிடியால் மயக்க முறுவேனோ
 கருணை புரியாதிருப்ப தெனகுறையில் வேளைசெப்பு
 கயிலை மலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
 கடகபுய மீதிரதன மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமழுமண மார்கடப்ப மணிவோனே
 தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள் சௌக்ய
 சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகைகமை சிவ ஞானமுத்தி பரகதியும் நீகொடுத் (து)
 தவிபுரிய வேணும் நெய்த்த வடிவேலா
 அருண தள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுநிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
 அதிசய மனேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழக திருவேரகத்தின் பெருமாளே.
9. காமியத் தமுந்தி யினையாதே
 காலர்கைப் படிந்து மடியாதே
 ஓமெழுத்தி ஸன்பு மிகவுறு
 ஓவியத்தி ஸந்த மருள்வாயே
 தூமமெய்க் கணிந்த சுகலீலா
 குருணைக் கடிந்த கதிர்வேலா
 ஏமவெற் புயர்ந்த மயில்வீரா
 ஏரகத் தமர்ந்த பெருமாளே.

பழந்

10. ஒருபொழுது மிருசரணம் நேசத்தேவைத் துண்டிரேனே
 உனது பழந்மலை யெனுமுரைச் சேவித் தறியேனே
 பெரு புவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
 பிறவி யற நினைகுவென் ஆசைப்பாட்டைத் தவிரேனே
 துரிதமிடு நிருதர் குறைக்காரப் பெருமானே
 தொழுது வழிபடுமிடியர் காவற்காரப் பெருமானே
 விருதுகவி விதரண விநோதக் காரப் பெருமானே
 விறங் மறவர் சிறுமி திரு வேளைக் காரப்பெருமானே

திருத்தணிகை

11. நினைத்த தெத்தணையிற் றவறாமல்
 நினைத்த புத்திதணைப் பிரியாமற்
 கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்
 கதித்த நித்திய சித் தருள்வாயே
 மனித்தர் பத்தர்தமக் கெளியோனே
 மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே
 செனித்த புத்திரிற் சிறியோனே
 திருத்தணிப் பதியிற் பெருமாளே.

திருச்சிராப்பன்றி

12. பகவிரவினிற் றமூரா; பதிகுரு வெனத் தெளிபோத
 ரகசியமுரைத் தநுழுதி; ரதநிலை தணைத் தருவாயே
 இகபரமதற் கிறையோனே; இயலிசையின் முத்தமிழோனே
 சகசிரகிரிப் பதிவேளே; சரவணபவப் பெருமாளே.

வள்ளி மலை

13. அல்லிவிழி யாலும் மூல்லை நகையாலும்
 அல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
 அள்ளவினிதாகி நள்ளிரவு போலும்
 உள்ளவினை யாரத் தனமாரும்
 இல்லுமினை யோரும் மெல்ல அயலாக
 வல்லெலருமை மாயச் சமனாரும்

என்னியென தாவி கொள்ளை கொஞ்சநாளில்
 உய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்
 தொல்லை மறை தேடி யில்லையெனு நாதர்
 சொல்லு முப தேசக் குருநாதா
 துள்ளி விளையாடு புள்ளியுழை நாண
 வெள்ளிமலை மீதுற் றுறை வோனே
 வல்லக்ரர் மாள நல்லக்ரர் வாழ
 வல்லை வடிவேலைத் தொடுவோனே
 வள்ளிப்படர் சாரல் வள்ளிமலை மேவும்
 வள்ளி மணவாளப் பெருமாளே.

திருச்செங்கோடு

14. காலனிடத் தணுகாதே, காசினியிற் பிறவாதே
 சீல அகத் தியஞான தேனுமுதைத் தருவாயே
 மாலயனுக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே
 நாலுமறைப் பொருளானே; நாககிரிப் பெருமாளே.

கத்திர்காமம்

15. திருமக ஞலாவு மிருபுய முராரி
 திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
 ஜெகதலமும் வானும் மிகுதி பெறுபாடல்
 தெரிதரு குமாரப் பெருமாள்காண்
 மருவுமடியார்கள் மனதில் விளையாடும்
 மரகத மழூரப் பெருமாள்காண்
 மணிதரளம் வீசி யணியருவி குழ
 மருவு கத்திர்காமப் பெருமாள்காண்
 அரவு பிறை, வாரி விரவுசடை வேணி
 அமலர் குருநாதப் பெருமாள்காண்
 இருவினை யிலாத தருவினை விடாத
 இமையவர் குலேசப் பெருமாள்காண்
 இலகுசிலை வேடர் கொடியினதிபார
 இருதன விணோதப் பெருமாளே.

திருவருணை (வரயத்தலம்)

16. இரவுபகற் பலகாலும்; இயலிசைசமுத் தமிழ்கூறித் திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருணைத் தருவாயே பரகருணைப் பெருவாழ்வே; பரசிவதத் துவஞானா அரனஞ்சற் புதல்வோனே; அருணகிரிப் பெருமாளே.
- வயலர்**
17. அரிமருகோனே நமோவென் றறுதியி லானே நமோவென் றுனபாதம் அரகர சேயே நமோவென் றிமையவர் வாழ்வே நமோவென் றஞ்ச சொருபா நமோவென் றுளதாசை பரிபுர பாதா சுரேசன் றருமக ணாதா அராவின் பகைமயில் வேலா யுதாடம் பரம்நாஞம் பகந்தலி லாதானை யேதுஞ் சிலதறியா ஏழை நானுன் பதி, பசு, பாசோப தேசம் பெறவேணும் கரதல குலாயு தாழுன் சலபதி போலார வாரம் கழிகை சோபான் சாமுண் டியுமாடக் கரிபரி மேலேறு வானுஞ் செயசெய சேனா பதியென் கனமிசை தானேறி யேயஞ் சியகுரன் குரல்விட நாய்பேய்கள் பூதங் கழுகுகள் கோமாயு காகங் குடல் கொளவே பூசலாடும் பலதோளா குடதிசை வாராளி போலும் படர் நதி காவேரி குழங் குளிர்வய ஹரார மேவும் பெருமாளே.

பொது

18. ஆருவார மாயிருந்து எமதாதர் ஓடிவந்து ஆழிவேலை போன் முழங்கி யடர்வார்கள் ஆக மீதி லேசிவந்து ஊசிதானு மேநுழைந்து ஆலை மீதிலே கரும்பு எனவேதான் வீரமான குரிகொண்டு நேரைநேரை யேயிருந்து வீச்வார்கள் கூகு என்று அழும்போது வீடுவாச லானபெண்டிர் ஆசையான மாதர்வந்து மேலை வீழ்வ ரீதுகண்டு வருவாயே நாரி, வீரி, குரி யம்மை வேதவேத மேபுகழ்ந்த

நாதர் பாலி லேயிருந்த மகமாயி
 நாட யோடி வாறுஅன்பர் காணவேண தேபுகழந்து
 நாளும் நானு மேபுகன்ற வரரமாது
 நீரின் மீதி லேயிருந்த நீலி, குலி வாழ்வு மைந்த
 நீப மாலை யேபுனைந்த குமரேசா
 நீல னாக வோடிவந்த குரைவேறுவேறு கண்ட
 நீதனான தோர்குழந்தைப் பெருமானே.

கந்தரலங்காரம்

நாளென் செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடிவந்த
 கோளென் செயும் கொடுங்கூற்று என்செயும் குமரேசரிரு
 தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
 தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடுனே.

—

வேஹும் மயிலுந் துணை
அருணகிரிநாதர் அருளிய
கந்தர் அநுபூதி

காப்பு

நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
 தஞ்சத்து அருள் சண்முகனுக்கு இயல்சேர்
 செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
 பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

மயில், வேல், சேவல் எனப்பாடும் பணிபெற

‘ஆடும்பரி, வேல், அணி சேவல்’ எனப்
 பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்
 தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
 சாடும் தனியானை சகோ தரனே!

- 2.** நலம் அநுஷாக எனல்
 உல்லாச! நிராகுல! யோக! இதச்
 சல்லாப! விநோதனும் நீ அலையோ?
 எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்
 சொல்லாய் முருகா சுரடு பதியே!
- 3.** பொருளைப் பொருளாக்கும் பொருள்
 வானோ புன்பார் கனல் மாருதமோ
 ஞானோ தயமோ நவில் நான் மறையோ
 யானோ மனமோ எனை ஆண்ட இடம்
 தானோ பொருளாவது சண்முகனே.
- 4.** தீல்லநாத்தின் உன்றம்
 வளைப்பட்டகை மாதொடு மக்களெனும்
 தளைப்பட்டு அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
 கிளைப்பட்டு எழுகுர் உரமும் கிரியும்
 தொளைப்பட்டு உருவத் தொடு வேலவனே.
- 5.** “ஆநுமுகம்” என ஒதுக்.
 மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
 முகம் ஆறும் மொழிந்து மொழிந்து இலனே!
 அகம் ஆடை மடந்தையர் என்று அயநும்
 சகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே.
- 6.** தந்துவடித் தீயானம்
 திணியான மனோ சிலை மீது உனதாள்
 அணி ஆர் அரவிந்தம் அரும்பு மதோ!
 பணி யா? என வள்ளி பதம் பணியும்
 தணியா அதிமோக தயா பரனே.
- 7.** நெஞ்சநிவுறுத்தல் ~ தீயல்வது காவேல்
 கெடுவாய் மனனே! கதிகேள் கரவாது
 இடுவாய்; வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்

கடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையாலையுமே.

8. பந்து நிங்க மெய்ப்பொருளுபதேசம் பெற்றமை
அமரும் பதி, கேள், அகம் ஆம் எனும் இப்
பிமரம் கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
குமரன், கிரிராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே!

9. மையல் எறும் வகையில்ருந்து விடுதலை பெற
வேண்டுதல்

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வகையில்
பட்டு ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்
தட்டு ஊடு அற வேல் சயிலத்து எறியும்
நிட்டுரோ! குரசங்கார நிராகுல! நிர்ப்பயனே!

10. காலன் வர்ன் நேர்ஸ் வருக
கார்மா மிசைக் காலன் வரின் கலபத்
தேர்மா மிசைவந்து எதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப! வலாரி தலாரி எனும்
குர்மா மடியத் தொடு வேலவனே!

11. மரனம்ஸாப் பெருவாழ்வுக்குரிய உபதேசம் பெற்றமை
கூ கா என என்கிளை கூடி அழப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல! வேலவ! நாலுகவித
தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே!

12. ‘கும்மா ணூ’ எனப் பேசியதும் பெற்ற மயனும்
செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
“கும்மா இரு சொல் அற” என்றலுமே
அம்மா பொருளொன்றும் அறிந்தில்லனே.

13. அவனுளால் அவனை அந்க

முருகன் தனிவேல்முனி நம்குரு என்று
அருள்கொண்டு அறியார் அறியுந் தரமோ!
உருஅன்று அருஅன்று உளதன்று இலதன்று
இருள்அன்று ஒளிஅன்று என நின்றதுவே.

14. நெஞ்சந்வழுத்தல்

கைவாய் கதீரவேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநாசி யொடும் செவியாம்
ஜவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே.

15. சொல்லும் பொருதூம் தீரைய

மெய்ப்பொருளாத் தூய்க்கும் அருள் வேண்டல்
முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகுஞ் செயல்தந்து உணர்வு என் றருள்வாய்
பொருபுங்கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங்கவ! என்குண பஞ்சரனே!

16. பேராசைப் பீணி நீங்க அருள் வேண்டல்

பேராசை எனும் பிணியிற் பிணிப்பட்டு
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
வீரா! முதுகூர் படவேல் எறியும்
குரா! சுரலோக துரந்தரனே!

17. நூலந்வும் மெய்ப்புனர்வும்

யாம் ஒதிய கல்வியும் எம் அறிவும்
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனால்
பூமேல் மயல் போய் அற மெய்ப்புனர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

- 18. மெய்ப்பொருள் கீயல்பு**
 உதியா மரியா உணரா மறவா
 விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா?
 அதிகா அனகா! அபயா! அமரா
 பதிகாவல! குர பயங்கரனே!
- 19. வறுமையை ஒழிக்க வேன்டுதல்**
 வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
 குடியும் குலமும் குடிபோகியவா!
 அடி அந்தம் இலா அயில் வேல அரசே
 மிடி என்ற ஒரு பாபி வெளிப்படினே.
- 20. சந்யிதனையும் ஆட்கொண்ட பெருமையை வீரபத்தல்**
 அரிதாகிய மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
 உரித்தாக உபதேசம் உணர்த்தியவா!
 விரி தாரண! விக்ரம! வேள்! இமையோர்
 புரி தாரக! நாக புரந்தரனே!
- 21. திருவடிப்பேந்தற வேன்டுதல்**
 கருதா மறவா நெறிகாண எனக்கு
 இருதாள் வளசம் தரளன்று இசைவாய்
 வரதா! முருகா! மயில் வாகனனே
 புரி தாரக! நாக புத்திரனே!
- 22. தாலைப் பணியும் தவம் அள்த்ததை வீரபத்தல்**
 காலைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
 தாலைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
 பாலைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
 வேலைச் சுரப்பதி மேருவையே

23. திருவட்டனம் என்றும் ந்தை
 அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
 முடியக் கெடவோ! முறையோ! முறையோ!
 வடிவிக்ரம வேல்மகிபா! குறுமின்
 கொடியைப் புணருங் குண பூதரனே!
24. அரூர்ந் சேர அரூருக என வேன்டுதல்
 கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
 சேரவேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ!
 சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
 போர்வேல்! பரந்தர பூபதியே
25. தீவ்னையில் உழலாமல் எனக் காக்க
 மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
 ஜேயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
 கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
 செய்யோய்! மயிலேறிய சேவகனே!
26. நன் திருவகுளைப் பெறுமாறு ந்தைக
 ஆதாரம் இலென் அருளைப் பெறவே
 நீதான் ஒருசற்றும் நினைந்திலையே
 வேதாகம ஞான விநோத! மனோ
 தீதா! சுரலோக சிகாமனியே!
27. உலக வாழ்வை வந்தும்பும் என் வித்தைப் பாற்றியகுறுக
 மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
 என்னே! விதியின் பயன் இங்கிதுவோ?
 பொன்னே! மனியே! பொருளே! அருளே!
 மன்னே! மயிலேறிய வானவனே!

28. கைநவன் அஷ்டத் தின்பப்பேழு

ஆனா அமுதே! அயில்வெல் அரசே!

ஞான கரணே! நவிலத் தகுமோ?

யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்

தானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே.

29. என் அந்யாமையைப் பொறுத்தநுஹக

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனைந்
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே!
மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில் என்
சொல்லே புணையும் சுடர் வேலவனே!

30. பந்துநீக்கும் உபதேசத்தீன் கீயல்பு

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்த அதுதான்
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்
எவ்வாறு ஒருவற்கு இசைவிப்பதுவே.

31. பழ்கூந்த துத்ததல்

பாழ்வாழ்வு எனும் இப்படுமாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே!
தாழ்வானவை செய்தனதாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ! மயில்வாகனனே!

32. கலைதூஙச் செநுக்கை அடக்க ஆண்டநுஹக

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு

அலையே படுமாறு அதுவாய் விடவோ!

கொலையே புரி வேடர் குலப்பிடி தோய்

மலையே! மலை கூறிடு வாகையனே!

- 33.** அந்புதக் காட்டில்நூந்து அகல அருளுக
சிந்தாகுல இல்லொடு செல்வம் எனும்
விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன்!
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே
- 34.** தீநெந்த சென்று மங்கா திருக்க அருளுக
சிங்கார மடந்தையர் தீநெந்திபோய்
மங்காமல் எனக்குவரம் தருவாய்
சங்கராம! சிகாவல! சண்முகனே!
கங்காநதி பால! க்ருபாகரனே!
- 35.** திருவாடிப்பேந்தன அருளுக
விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழல் என்று அருள்வாய?
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
துதியா விரதா! சுரடு பதியே!
- 36.** “நமக்ஞமாராய்”எனும் மந்திரம்
“நாதா குமரா நம” என்று அரனார்
ஒதாய் என ஒதியது எப்பொருள் தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் குடும் மலர்ப்
பாதா! குறுமின் பத சேகரனே.
- 37.** முருகனின் பர்வாரம் என்னும் பதம் அடைக
கிரிவாய் விடுவிக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அறிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே.

38. முநுகன்ன் பெருங்கருணையை வியத்தல்
 ஆதாளியை, ஒன்றறியேனை, அறந்
 தீதாளியை ஆண்டது செப்புமதோ?
 கூதாள! கிராதகுலிக்கு இறைவா
 வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே!
39. ஏட்டனை முன்றும் என்று ஒழியுமோ
 மாவேழ் சனனங் கெட மாயை விடா
 முவேடனை என்று முடிந்திடுமோ?
 கோவே! குறமின் கொடி தோள் புணரும்
 தேவே! சிவசங்கர தேசிகனே!
40. மயக்கவுனர்வ்வன அழித்தக்குறுங்க
 வினை ஓடவிடும் கதிரவேல் மறவேன்
 மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
 சுனையோடு அருவித் துறையோடு பகந்
 தினையோடு இதனோடு திரிந்தவனே!
41. சாகாக் கலை
 சாகாது எனையே சரணங்களிலே
 கா! கா! நமனா கலகம் செயும்நாள்
 வா, கா! முருகா! மயில் வாகனனே!
 யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே!
42. கருதா மநவா நெந்திம் பயதும்
 குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
 நெறியைத் தனிவேலன் நிகழ்த்திடலும்
 செறிவு அற்று உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று
 அறிவு அற்று அறியாமையும் அற்றதுவே.

43. முநுகன் அடியவர் பெருமை

தூசா மணியும் துகிரும் புனைவாள்
நேசா! முருகா! நினது அன்பர் உளால்
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே.

44. தீருவாடி தூட்டப்பெற்றதை விபத்தல்

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
குடும்பதி தந்தது சொல்லுமதோ!
வீடும் சுரர் மாழுடி வேதமும் வெங்
காடும் புனமும் கமமும் கழலே.

45. கரவுடையார் முன்னின்று ஞாவாந்தை அருநூக

கரவாகிய கல்வியுளார் கடடச்சென்று
இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ!
குரவா குமரா! குலிசாயுதா! குஞ்
சரவா சிவயோக தயாபரனே.

46. மனக்கவலைகவைத் தீர்த்தருநூக

எந்தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுல மானவை தீர்த்து எனையாள்
கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே.

47. தத்துவங் கடந்த தனிப்பேறு அருநூக

ஆஹாறையும் நீத்து அதன் மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ!
சீரா வருகுர் சிதைவித்து இமையோர்
சூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே.

48. முருகன்ன் ஒருவதை நிலைகள்
 அறிவு ஒன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்
 பிறிவு ஒன்று அற நின்ற பிரான் அலையோ!
 செறிவு ஒன்று அற வந்து இருளே சிதைய
 வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே!

49. கந்தம் எனும் பொருள்
 தன்னந் தனி நின்றது தான் அறிய
 இன்னம் ஒருவங்கு இசைவிப்பதுவோ?
 மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
 கின்னம் களையும் கிருபை குழ் கடரே!

50. அந்விழந்து கேட்டுவாகாது என வேண்டல்
 மதிகெட்டு அற வாடி மயங்கி அறக்
 கதி கெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்?
 நநி புத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
 திதி புத்திரர் வீடு அடு சேவகனே!

51. குருவாய் வந்து அருள்புக்க
 உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
 கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

வேலும் மயிலுந் துணை
அருணகிரிநாதர் அருளிய
வேல் வகுப்பு

1. பருத்தமுலை சிறுத்தமிடை வெளுத்தநகை
 கருத்தகுழல் சிவத்த இதழ் மறச்சிறுமி
 விழிக்கு நிகராகும்

2. பணைக்கை முகபடக் கரட மதத் தவளா
கசக் கடவுள் பதத்திடு நிகளத்து முளை
தெறிக்க வரமாகும்
3. பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்கும் ஒரு
கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக்குகையை
இடித்து வழி காணும்
4. பசித்த அலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல்
ஓழித்து அவுணர் உரத்து உதிரம் நினைத்தசைகள்
புசிக்க அருள் நேரும்
5. சுரர்க்கும் முனிவரர்க்கும் மகபதிக்கும் விதி
தனக்கும் அரிதனக்கும் நரர் தமக்கும் உறும்
இடுக்கண் வினை சாடும்
6. சுடர்ப் பரிதி ஒளிப்ப நிலவு ஒழுக்கும் மதி
ஒளிப்ப அலை அடக்கு தழல் ஒளிப்ப ஒளிர்
ஒளிப்பிரபை வீசும்
7. துதிக்கும் அடியவர்க்கு ஒருவர் கெடுக்க இடர்
நினைக்கின் அவர் குலத்தை முதலறக்களையும்
எனக்கொர் துணையாகும்
8. சொலற்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை
அடுத்தபகை அறுத்தெறிய உறுக்கி எழும்
அறுத்தை நிலை காணும்
9. தருக்கி நமன் முருக்கவரின் எருக்கு மதி
தரித்த முடி படைத்த விறல் படைத்த இறை
கழற்கு நிகராகும்

10. தலத்தில் உள கணத்தொகுதி களிப்பின் உணவு அழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின் முனை விதிர்க்க வளைவாகும்.
11. தனித்து வழி தடக்கும் என திடத்தும் ஒரு வலத்தும் இருபுறத்தும் மருகு அடுத்து இரவு பகல் துணையதாகும்
12. சலத்துவரும் அரக்கர் உடல் கொழுத்து வளர் பெருத்த குடர் சிவத்த தொடையெனச் சிகையில் விருப்பமொடு கூடும்.
13. திரைக்கடலை உடைத்து நிறைபுனர் கடிது குடித்து உடையும் உடைப்பு அடைய அடைத்து உதிர நிறைத்து விளையாடும்
14. திசைக்கிரியை முதற்குலிசன் அறுத்த சிறை முளைத்ததென முகட்டினிடை பறக்க அற விசைத்து அதிர வோடும்
15. சினத்து அவுணர் எதிர்த்த ரணகளத்தில் வெகு குறைத்தலைகள் சிரித்து எயிறு கடித்து விழி விழித்து இலர் மோதும்
16. திருத்தணியில் உதித்தருஞும் ஒருத்தன் மலை விருத்தன் எனது உளத்திலுறை கருத்தன் மயில் நடத்து குகன் வேலே

ପ୍ରମାଣ କରିବାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର

ଏହା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର

କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର
କାହାର

வேலும் மயிலுந் துணை
**அருள்கிரிநாதர் அருளிய
கந்தர் அநுபூதி
தெள்வுரை**

காப்பு

அடைக்கலம் என்று தன்னை வந்து அடைந்தவர்களுக்கு இரங்கி அருள்புரிகின்ற ஆறுமுகங்களையுடைய கடவுளுக்கு, நெஞ்சம் எனப்பெறும் இளகாத கல்லும் இளகி உருகும்படி, இலக்கண அமைதி பொருந்தியதும் உண்மைப்பொருளை உணர்த்தும் அநுபவமொழிகளால் தொடுக்கப்பெற்றதும் ஆகிய கந்தரநுபூதி என்னும் இப்பாமாலையானது உலகில் என்றும் சிறந்து விளங்கும்பொருட்டு, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானின் இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்குவோமாக.

பஞ்சக்கரம் என்பதற்கு ஐந்தெழுத்து எனக்கொண்டு இணைப்பஞ்சாக்கரம் எனப்பெறும் ‘ஓம்’ என்ற பிரணவ வடிவமாகிய விநாயகர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

1. (தேவர்கள் கயமுகாசரனுக்குப் பயந்து ஓடி ஒளிந்து கொள்ள) தேவர்கள் எங்கே எங்கே என்று தேடி வருகின்றவனாகிய யானைமுக அரக்கணை, போர்முகத்தில் எதிர்த்து நின்று, மோதி அடக்கி ஒடுக்கும், ஒப்பற்ற யானை முகத்தவனாகிய விநாயகக் கடவுளின் உடன் பிறந்தவனாகிய முருகப்பெருமானே! ஆனந்தம் காரணமாக, தன் தோகையை ஓம் என விளங்குமாறு விரித்து ஆடிக்கொண்டே உன்னைத் தாங்கும் வாகனமாகிய மயில், வேல், அழகிய சேவல் என்ற இம்முன்றையும் வணங்கித் துதிக்கும் முறையில் பாட்டுப் பாடுகின்ற தொண்டு ஒன்றினையே, இவ்வடியவன் நாள்தோறும் மேற்கொள்ளும் தொண்டாக அமையுமாறு அருள்புரிவாயாக.

வேலும் மயிலும் துணை என்பது மந்திரம்.

2. முருகப்பெருமானே! தேவர் களுக்கும் பூமியில் உள்ளவர்களுக்கும் வாழ்வளிக்கும் தலைவனே! உயிர்களுக்கு

மனக்களிப்பை அளிப்பவனே! உயிர்களுக்குத் துன்பத்தை நீக்குபவனே! யோகி எனக் கருதப்பெறுபவனே! நற்செயல்களுக்கு நாயகன் என்று கருதப்பெறுபவனே! சல்லாபன் எனக் கருதப் பெறுபவனே! விநோதன் என்று கருதப்பெறுபவனே! இவ்வாறு ஆறு நிலைகளில் ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொரு கடவுள் செய்ய, அனைத்தையும் தனித்தும் இனைத்தும் செய்யும் ஆற்றலுடைய கடவுள் நீ ஒருவனே அல்லவா! எல்லா விதமான தடைகளும் என்னவிட்டு நீங்கிய நிலையில், யான் என்ற எண்ணத்துடன் நிற்கும் என்னையும் இழந்த நிலையில் தோன்றும் மேலான நன்மையை அடைதற்குரிய உபதேசத்தை அருளுவாயாக.

எல்லாம் ஆறுதல் - புறப்பற்று நீக்கம்

என்ன இழுத்தல் - அகப்பற்று நீக்கம்.

3. ஆகாயம், நீா, மன், தீ, காற்று என்ற ஜம்பூதங்களோ? ஞான உதயம் நிகழ்த்துவதோ? உயர்ந்தவை என அனைவராலும் கூறப்பெறும் நான்கு வேதங்களோ? யான் என்று சுட்டப்பெறும் நிலையோ? மனம் என்று கருதப்பெறும் நிலையோ? என்ன ஆளாக ஆக்கிக்கொண்ட இடம் அல்லது உருவம் எனப்பெறும் நிலையோ? இவைகளுள் ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொருவர் உண்மைப்பொருள் எனக் கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வறுவகைப் பொருள்களும் உண்மைப் பொருள்களாகக் கொள்ளப்பெறுவதற்குக் காரணம் ஆறுமுகவனாகிய முருகன் அவ்வப் பொருள்களில் தங்கிய காரணத்தாலேயே, மேலே கூறப்பெற்றவைகளை நித்தியப் பொருளாக ஆக்கிய பொருளும், அவைகளைக் கடந்த பொருளும் அறுமுகப் பெருமானே.

4. சுற்றுமாகக் கருதியிருந்த தாருகன் சிங்கமுகன் பிறபடைத் தலைவர்கள் எல்லாம் அழிந்தொழிந்தபின், இவர்களை அழித்தவனை அழித்தே தீருவேன் என எழுந்த சூரபதுமனுடைய மார்பையும் அவனுக்கு உதவியாக வந்த ஏழுமலைகளையும் உள் துளையை உண்டாக்கி ஊடுருவிச் செல்லுமாறு, தம் திருக்கைகளால் தொடுத்து விடுத்த ஞானாயுதமாகிய வேற்படையை உடையவனே! வளையல்களை அணிந்த மனைவியோடு மக்கள் என்று சொல்லப்பெறும் கட்டுக்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு மீளாமல் அழிந்து போதல் தகுதியடையதாகுமோ? தகுதியடையதாகுமோ? இது இல்லறத்தை வெறுத்தது அன்று. மனைவியும் மக்களும் ஞானம்

நிரம்பியவர்களாக அமைந்து இறைவனுக்குத் தொண்டாற்றும் வகையில் இல்லறும் அமையவேண்டும். அதற்கு மாறாக, இறைவனை நினைக்கவும் முடியாத வகையில் மனைவி மக்கள் துன்பச் சுமைகளாக அமையக்கூடாது என்பதே கருத்து.

5. யாவராலும் நீக்கமுடியாத மாமாயையையே வேற்றக் களைந்து அழித்துவிடும் ஆற்றல் வாய்ந்த முருகப்பெருமானுடைய திருமுகங்கள் ஆறும் - ஆறுமுகம் - என்று பலமுறை சொன்னேன் இலன். வீடு, உடை, பெண்கள் என இவைகளுக்காகவே என் நினைவு, சொல், செயல்களை ஈடுபடுத்தி, சோர்வுற்று இவ்வாறே இவ்வுலக மயக்கத்தினுள் நின்று தயங்குவதையே தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறேனே! அந்தோ!

6. நீ இப்போது எனக்கு இடும் கட்டளைகள் யாவை? என்று வினவி, வள்ளியம்மையின் பாதங்களை வணங்குகின்ற மிகு காதல் கொண்டவனே! மேலான கருணையை உடையவனே! மிகவும் வன்மையாக இருக்கிற என்னுடைய மனமாகிய கல்லின் மேல் உன்னுடைய திருவடிகளாகிய அழகு நிறைந்த தாமரை வளர்ந்து பயன் கொடுக்கத் தொடங்குமோ?

7. நீ கெடுவதோடு உன்னைச் சேர்ந்த நான் கெடுவதற்கும் பல வாய்ப்புக்களை உண்டாக்கும் மனமே! நீயும் நானும் இணைந்தே கடைத்தேறும் வழியைச் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக. இல்லையென்று பிச்சையெடுப்பவர்களுக்கு உன்னிடம் உள்ளதை மறைக்காமல் கொடு. ஞானமாகிய கூரியவேலை உடைய இறைவன் திருவடிகளை நினை. இவ்விரு செயல்களாலும் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் துன்பங்கள் அனைத்தையும் பொடிப் பொடியாகிப் பொசுங்கியிழியுமாறு சுடும் ஆற்றலைப் பெறுவாய். உன்னைப் பற்றியுள்ளனவாகிய பிரார்ப்தம், சஞ்சிதம், ஆகிய வினைகளைவிட்டு விடும் ஆற்றலைப் பெறுவாய்.

8.அறியாமையை அழித்ததால் குமரன், இமயமலை யரசனின் மகளாகிய பார்வதியம்மையின் மகன், போர்க்களத்தில் நேர்நின்று சண்டையிட்ட அகர்ர்களை அழித்தவன் ஆகிய முருகப்பெருமான், இது நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த இடம் ஆகும் என்றும்,இவர்கள் என்னுடைய சுற்றுத்தவர்கள் ஆவர் என்றும், இது யான் வாழ்ந்த வீடு என்றும் இவ்வாறு உள்ள இம்மயக்கம் அழிந்து ஒழியுமாறு

உண்மைப் பொருள் இன்னது என எனக்கு உபதேசித்த கருணையை
என்னென்று கூறுவேன்!

பிரமம் மயக்க அறிவு

9. தடைகளாக நின்றவை எவையாயினும் அவைகளை
உள்ளறுத்துத் தொளைத்து அழிந்து போகுமாறு செய்யும்
ஞானவேலை மலைமேல் வீசிய மறக்கருணை உடையவனே!
நின்னுடையது என்று கருத்தகும் துன்பம் இல்லாதவனே! நினக்கு
நன்மையளிக்கும் பயன் என ஒன்றும் இல்லாதவனே! தேன் சிந்தும்
மலரணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் மேற்செல்லும் மோகம்
என்ற வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு இது தவறு என்ற அறிவு
ஒரு பக்கமும், அவ்வறிவையும் கடந்து இழக்கும் மோகம் ஒரு
பக்கமும் ஆக இவ்விரண்டஞ்கும் இடையே ஊஞ்சல் ஆவேது
போல் அலைகின்ற இத்தன்மையிலிருந்து எப்போது நான் நீங்குவேன்?
நீக்கியருஞுக என வேண்டுதல்.

10. கடம்பு, வெட்சி ஆகிய பூக்களால் அமைந்த தார்
மாலைகளை அணிந்த மார்பினை உடையவனே! வலன் என்ற
அசுரனுக்குப் பகைவனாகிய இந்திரனுக்கும் அவனுடைய தலமாகிய
பொன்னுலகில் வாழ்கின்ற தேவர்களுக்கும் பகைவனாகிய
குருபதுமனாம் மாமரம் அழிந்தொழியுமாறு தொடுத்து விடுத்த
வேலையுடையவனே! கருமைநிறம் பொருந்திய ஏருமையின் மேல்
ஏறிக்கொண்டு இயமன் என்னைத் தாக்கவரின், தோகை விரித்தாடும்
தேர் என்றும் ஆடும் பரி என்றும் சொல்லப்பெறும் மயிலின்மேல்
ஏறிவந்து, அவனுக்கு முன்னால் நின்காட்சியை எனக்கு வழங்கியருள
வேண்டும்.

அரி - பகைவன், தேர் மா - மயில் முருகனுக்குத் தேராகவும்
குதிரையாகவும் கொள்ளப்பெறும்.

11. நாகமலை எனப்பெறும் திருச்செங்கோட்டுக்குரியவனே
வேலை உடையவனே! ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் எனப்பெறும்
நால்வகைத் தமிழ்க் கவிகளைப் பாடும் ஆற்றலை வழங்கிக்
கொண்டிருப்பவனே! தேவருலகத்துக்கு வாழ்வளிக்கும் முடிமணியாகத்
திகழ்பவனே! கூ என்று கூவியும், கா என்ற கதறியும் என உறவினர்
எல்லாம்கூடி அழுகின்ற நிலையில் செத்துப்போகாதவாறு எனக்கு
உயர்ந்த மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை அளிக்கும் உண்மைப்

பொருஞ்பதேசத்தை மொழிமூலம் பேசி விளக்கியருளிய பெருமைதான் என்னே!

12. உயர்ந்த பண் புகஞ்கு நிலைக் களமாய் வள்ளியம்மையைத் தாங்கும் திருவயிற்றைப் பெற்ற சிறந்த மானின் மகளாம் வள்ளியம்மையை அவளீரியாவாறு அவளுள்ளத்தைத் திருடியும், அவள் உறவினர் அறியாவாறு வேடர் சேரியிலேயிருந்து அவளையே திருடியும் இவ்வாறு திருட்டுத் தொழில் செய்யும் திருடன் யாரெனின் அவன் கடவுளர்களுக்கெல்லாம் தலைவன், முருகன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன். அத்தகைய பரம் பொருள், என்னை நோக்கி வந்து, “சொல்லாடுதலை ஒழிந்து சும்மா இரு” என்று உபதேசித்தான். உபதேசித்தலும் அவ்வுபதேசத்தின் பொருள் ஒன்றையே அறிந்து அறிந்த அளவில் யான் இல்லாதவனானேன்.

13. உருவப் பொருளென்றும், உருவமற்ற பொருள் என்றும் உள்பொருள் என்றும், இல்பொருள் என்றும், இருள் என்றும், ஒளி என்றும் பொருள்களை அளவிட்டு அறியும்முறை மக்களைச் சார்ந்த அறிமுறை. தாம் அறிந்த வகைகளால் அறியப்பெறாத வகையில் நின்றபொருள் அது. அப்பொருளை முருகா என்றும் ஞானபண்டிதா என்றும் குருபரனே என்றும் கூறி, அவனருளைப் பெற்று, அவனருள் துணைகொண்டே அவனை அறியவேண்டும். இவ்வாறு அறியாமல் வேறு வகைகளால் அவனை அறியமுற்படின் அவ் அறிவு முறைகளால் அறியப்பெறும் தன்மையன் அல்லன்.

14. கூர்மையுடையதாக வடித்தமைக்கப் பெற்றதும் ஒளிவிடுவதும் ஆகிய ஞானவேற் பண்டிதனாம் முருகன் திருவடியினையே துணையாகப் பற்றி, அதனையே கதியாகப்பெற்று, ஏ மனமே! உய்ந்து வாழ்வாயாக. அப்போதே மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி என்னும் ஜம்புலன் வழிச் செல்லும் ஆசைகளை ஒழித்து விடுவாயாக.

ஜம்புல ஆசைகளை விட்டபின் அவனடி பற்றுதல் என்றமுறையை நீக்கி, அவனடியைப் பற்று, பற்றியதும் நீ உய்ந்து விடுவாய், உன்னைப் பற்றியிருந்த அல்லது நீ பற்றியிருந்த ஜம்புல ஆசைகளை ஒழியப் பெறும் நிலையை நீ பெறுவாய் என எளிமைப் படுத்துகிறார்.

15. நின்னோடு நேர்நின்று போர்செய்த உயர்வையுடைய

சூரபதுமன் ஆகியோரும், எல்லா உலகில் உள்ளவர்களும் துதித்து வணங்குகின்ற குருமர்த்தியே! தன் வயத்தனாதல், தாய உடம் பின்னாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல், பேருஞ்சைடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பழுடைமை என்ற எட்டுக் குணங்களையும் உறைவிடமாகக் கொண்டவனே! முருகன், குமரன், குகன் என்ற மந்திரச் சொற்களால் உன்னை மொழிந்து உருகிநிற்கும் அந்நிலைமையை அடைந்து, அதனுடன் அம் மந்திரப்பொருளாகவே நிற்கும் நின்னைத் துய்த்து உணரும் பேரின்ப அனுபவ நிலையை எப்பொழுது எனக்கு அருள்செய்வீ! விரைந்து அருளுக என வேண்டுகிறார்.

பஞ்சரம் - கூடு, உறைவிடம்.

16. வீரன் என்ற சொல்லுக்கு உரிய இலக்கணம் முழுவதும் நிறைந்தவன் அவன் ஒருவனே யாதவின் வீரா! நீண்ட அச்சத்தை விளைவித்தவனாகிய சூரபதுமன் முற்றும் அழியுமாறு வேலாயுதத்தை வீசிய வலிமையுடையவனே! தேவர்கள் உலகைக் காத்தவனே! நல்லது தீயது என்பவைகளை ஆராய்ந்து மேற்கொள்ளும் செயலற்றவனாகிய யான் பேராசை எனப்பெறும் கட்டினால் கட்டப்பெற்று, அதிலிருந்து மீள முடியாமல் உழன்று வருந்துதல் தகுதியை உடையதாமோ! நன்மை தீமைகளைப் பகுத்து உணர்ந்து அருளுக என வேண்டுகிறார்.

17. யாம் நூல்களைக் கற்பதன் மூலம் வந்த அறிவும் எமக்கே உரித் தான் மெய்யுணர்வும் ஆகிய இரண் டும் பரம்பொருளாகிய தம்மை உணரவும் துய்க்கவும் வேண்டும் என ஞானவேலாயுதனே நமக்குத் தந்தவைகள். ஆகையினால் பூமியில் உள்ள பொய்ப் பொருள்மேல் உள்ள மயக்கம் நீங்கி, நூலறிவால் அறவாழ்க்கையை நடத்தி, மெய்யுணர்வால் உண்மைப் பொருளை இணைந்து துய்ப்பீர்களாக, இனிமேல் நாத்தமும்பேற நடத்தல் எனப்பெறும் நாத்திகம் பேசாதீர், பேசாதீர்.

18. பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன்; நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதவன், பிரமன் திருமால் ஆகியோர்களால் அறியப் பெறாதவன், மலமற்றவனாகிய சிவனின் மகனே! யாவரினும் மேலானவனே! மாக இல்லாதவனே! அடைக்கலம் என வந்தார்க்குப் புகலிடமாக

உள்ளவனே! தேவர்களுக்கும் தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கும், அவர்களின் பதியாகிய சுவர்க்கத்துக்கும் பாதுகாவலாக உள்ளவனே!

19. முதலும் முடிவும் இல்லாதவனே! கூரிய வேற்படையை ஏந்திய அரசனே! வறுமை என்று சொல்லப்பெறும் ஒரு பாவியானவன் ஒருவனைப் பற்றி நிற்பானானால், அவனுடைய வடிவம், செல்வம், மனம், குணம், குடிப்பெருமை, குலப்பெருமை ஆகிய அனைத்தும் அவனை விட்டு நீங்கி, வேறிடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றுவிட்ட விதம் தான் என்னே!

உலக உயிர்களை வறுமை சாராதிருக்க வேண்டும் என முருகனை அரசனாக்கி வேண்டுதல்.

20. விரிந்து விளங்கும் பொருள்களையெல்லாம் நின்று தாங்கும் அடிப்படை மூலப்பொருளாக அமைந்தவனே! பெருவீரம் உடையவனே! அனைவராலும் விரும்பப்பெறுதற்குரிய நீதிமுறையை உடையவனே! தேவர்கள் நினைந்து துதிக்கும் மூலமந்திரப்பொருளே! விண்ணுலகத்தைப் பாதுகாப்பவனே!

ஓன்றற்கும் பற்றா இவ்வடியவன் ஒருவராலும் பெறுதற்கு அருமையாகிய மெய்ப்பொருளை அறிந்து துய்ப்பதற்கு உரிமையுடையவனாக ஆகுமாறு அதற்குரிய உபதேசத்தை உள்ளின்றுணர்த்திய நின்பெருமைதான் என்னே! என்னே!

21. மேன்மைக்கெல்லாம் மேன்மையனே! முருகா! மயில் வாகனத்தை உடையவனே! அன்பராயினும் வன்பராயினும் அவர்களைக் காப்பதையே விரதமாகக் கொண்டவனே! அசரனாகிய குரபதுமனை அழித்த புகழையுடையவனே! வேறு ஒன்றைக் கருதாதவாறு உயர்ந்தும், மறக்க முடியாதவாறு சிறந்ததும் ஆகிய பேரின்பத்தைத் துப்பக்கவும் அறியவும் உரியினரியைக் காண எனக்கு உம்முடைய இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைகளைத் தருதற்கு என்று இசைவளிக்க எண்ணியுள்ளாய்! திருவடிப் பேற்றை விரைந்து அளிக்க.

பாடன் ‘பாழணம் - பேச்சு, பேச்சு - புகழ்’

22. விரிந்த கழகம்பாளையை ஒத்த கூந்தலையுடைய வள்ளியின் திருவடிகளை வணங்குகின்ற செவ்வேள் முருகனை; தேவ உலகம், பூவுலகம் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் தலைவனை;

மேருவனைய பெருமையெடுத்தைவனை; என்றும் இளைமைப் பருவமுடைய குமரப் பெருமான் எனக்கருதி, அவன் திருவடிகளை வணங்குகின்ற செயல் கைக்குமொறு உரிய தவத்தை யான் அடைந்த முறைமைதான் எத்துணைப் பெருமையெடுத்தது.

23. கூர்மையெடும் வலிமையெடும் கொண்ட வேலினை ஏந்திய அரசே! வேட்டுவேக குலத்தில் உதித்த மின்னற்கொடி போன்ற வள்ளியை இணைந்து நிற்கும் குணக்குன்றே! நின் திருவடிகளையே மனத்தில் தியானத்துக்குரிய பொருளாகக் குறிப்பிட்டு நிறுத்தித் தியானிக்காமல் அறியாமை காரணமாக யான் அடியோடு கெட்டு ஒழிந்துவிடுவதோ! இது உன் திருவருளுக்கு உகந்த நீதியாகுமோ? நீதியாகுமோ?

பதரம் - பூமியைத் தாங்கும் மலை, குணபூதரன் - குணத்தால் மலையனையன்.

24. குரபதுமனையும் அவனுடன் துணைவந்த மலையினையும் வேரோடு அழியுமாறு உள்தொளையிட்டு அழித்ததும், புகழால் நீண்ட போரினைச் செய்ததும் ஆகியஞான வேலாயுதத்தை உடையவனே! விண்ணுலகத்தையும் பூவுலகத்தையும் நிலை நிறுத்திக் காக்கும் தலைவனே! கூரிய வேலினை ஒத்த கண்களையுடைய பெண்களின் மார்பகத்தே சென்று பொருந்தும் மனத்தையுடைய சிறியேன் நினது திருவருட்பேற்றை அடையவும் எண்ணலாகுமோ?

நின் ஞான வேலாயுதத்தால் என் மனத்தை இடம் மாற்றி இணைத்தருங்க என வேண்டுதல்.

25. நின் திருக்கைகள் மட்டுமோ நற்குணம் கொண்டது! நின்னானவேல் மட்டுமோ! நின் திருவடிகள் மட்டுமோ! நின் திருமேனி முழுவதுமே நற்குணத்தின் நிறைவுதானே! ஆகையினால் செம்பொருளோனே! மயிலை ஊர்தியாக ஏறிப்போரிடும் வீரனே! கொடிய தலீவினையினால் விளைந்திருக்கும் இவ்வுலகவாழ்வையே உண்மை வாழ்வ என்னைந்து, விரும்பி, ஜூயோ, இவ்வடியேன் அலைந்து வருந்துதல் நின் நற்குணத்துக்கு நீதியுடையதாகுமோ? ஆகாது.

முருகனுடைய திருக்கரங்கள் மட்டுமோ சிவப்பு! அவன் திருமேனி முழுதுமே சிவப்புத்தான் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

26. வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் உணர்த்தப்பெறும் ஞானத்தின் எல்லையில் விளையும் பேச்சுக்களில் கலந்து மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடுவனே! மனத்திற்கு எட்டாத மேல் நிலையில் இருப்பவனே! தேவருலகத்தில் முடிமணியாய் நின்ற தலைவனே! நின்னெந்த தவிர வேறு பற்றுக்கோடு அல்லது ஆதாரம் ஏதும் இல்லாதவன் யான். நின் திருவருளைப் பெற நின் திருவுள்ளம்தானே நினைய வேண்டும்! யான் நின் திருவருளைப் பெறுமாறு நின் திருவுள்ளத்தால் ஒரு சிறிதும் நினைந்தாயில்லையே! நின் திருவருள் பெறுமாறு நினைத்தருங்க.

27. பொன்னே! மணியே! மெய்ப்பொருளே! திருவருளே! நிலைத் த அரசனே! மயிலை ஊர் தியாகக் கொண்ட மேன்மையுடையவனே! மின்னலைப் போலத் தோன்றிய அவ்வளவிலே அழிந்துவிடும் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பினேன் யான் என்றால் என் அறிவுநிலைதான் என்ன பயனுடையது! என்னுடைய சிற்றறிவு கூட, எனக்கு இது தவறு என்று கூட்டிக் காட்டியபின்னரும், இவ்வுலகவாழ்வை விரும்பினேன் எனில், அதுதான் என்னுடைய முன்ன விளையின் விளைவாக அமைந்ததாக இருக்குமோ!

என் மதியை மாற்றிய விதியை மாற்றியருங்க.

28. கோதுஇல்லாத அமுதமே! கூரிய ஞானவேலினை ஏந்திய அரசே! ஞானப் பெருங்கடலே! ‘தத்’ என்ற சொல்லால் உணர்த்தப்பெறும் பரம்பொருளானது யான் (அகம்) என்ற சொல்லால் குறிக்கப் பெறுவனாகிய என்னெந்த தானே எடுத்து விழுங்கி விட்டது; விழுங்கப்பெற்ற யானும் விழுங்கிய பரம்பொருளும் தனித்தனி நிற்கவில்லை. என்னை இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொருளாக அது நிற்காமல், அது ஒரு தனிப்பட்ட, வேறு எதனோடும் சேர்ந்திராத வெறும் பொருளாகவே தன்னந் தனிப்பொருளாகவே நின்றது. அவ்வாறு கலந்து நின்ற நிலை அப்போது யான் பெற்ற இன்பம் ஆகியவைகளை இப்படி என்று சொல்லத் தகுவனவோ? இல்லை.

29. மல்யுத்தத்தையே செய்து பழகிய பன்னிரு திருத்தோள்களிலும் இவ்வெனியவனின் சிறு சொற்களால் கட்டப்பெற்ற பாமாலைகளையே அழகுபெற அணிந்து கொள்ளும் மேன்மையையும் ஒளிபொருந்திய ஞானவேலினையும் உடையவனே!

இல்வாழ்க்கை என்பது உயர்வளிக்கும் பேரற்றும் உறவுகள் பலவுற்றையும் உணர்த்தி பொய்யுறவுகளை நீக்கி, மெய்யுறவு எது என அறிவதற்கு உதவுவதே இல்லறம். ஆனால் அதுவே மெய்யுறவு இது என உணர்த்துவதற்குப் பதிலாகப் பொய்யுறவுகளையே மெய்யுறவு என அறிந்து மயங்குவதற்குக் காரணமாகவும் அமைந்து விடுகிறது. இத்தகைய மாயையில் என்னை ஈடுபெடுத்தியவனும் நீயே! உண்மை இது என உணர்ந்து கொள்ளும் அறிவு நலம் இல்லாதவன் யான். என்னுடைய அறியாமையை இன்னும் பொறுத்துக் கொள்ளவில்லையே விரைவில் திருவுள்ளமிரங்கி என் அறியாமையைப் பொறுத்தருங்க.

30. செவ்வானம் போன்ற நிறத்தில் விளங்குகின்ற வேலாயுதனாகிய ஞானபண்டிதன் அன்றொருநாள் இது உனக்குப் பொருந்தாதது. இது தவிர் எனக்கூறி, என்னையும் யான் நீக்கவேண்டியவைகளையும் தனித்தனி நிறுத்தி, அவ்வாறு நீங்குகின்ற என் அநுபவ நிலையின் மூலம் யான் உணருமாறு செய்வித்த அத்தகைய பற்று நீக்க உபதேசத்தின் பெருமையையும் பயனையும், அவன் அறிவிக்க அறியும் அவ்வழியில் நின்று அறியும் பேறு பெற்றவர்களால் அநுபவத் தின் மூலம் அறியப்பெறுவதல்லாமல், இது இவ்வாறு இருந்தது என்று மற்றவர்களுக்குச் சொல்லால் சொல்லிப் பொருத்தமாக விளக்கப்பெறுவதொன்றான்று.

ஒவ்வாதது - இதனோடு ஒத்த உபதேசம் வேறு இல்லை. இதுவே தன்னாப்பில்லா உயர்ந்த உபதேசம் எனப்பொருள் கொள்வதும் உண்டு.

31. ‘வாழ்வு’ என்ற புனைபெயரில் தன்னையே பாழுக்கு ஆளாக்கி அழித்துக்கொள்ளுதல் என்று சொல்லப்பெறும் இப்பெரும் பள்ளமாகிய மயக்க வாழ்விலே வீழ்ந்து அழிக எனக்கூறி, என்னை விதிக்கு ஆளாக்கினையே! அவ்வாறு நான் விதிக்கப்பெறுவதற்கு, யான் செய்த மிகத் தாழ்வான் - அறத்துக்குப் புறம்பான செயல்களாக எவையேனும் உள்ளனவோ? யான் ஏதும் தவறு செய்யாதிருக்கவும் என்னை இத்தகைய பாழுக்கு ஆளாக்கிய நீ இனியும் வாழ்வாயாக. மயிலை ஊர்தியாக உடைய பெருமானே! என் வாழ்வைப் பாழாக்கிய நீ இன்றும் சிறுக்க வாழ்வாயாக.

யான் தாழ நீ வாழ்தல் அறமன்று.

32. வேட்டையாடுதல் என்ற பெயரால் கொலைத் தொழிலையே செய்கின்ற வேடர்களின் குலத்திலே உதித்த பெண்யானை (வள்ளி) யால் தமுவப்பெறுகின்ற மலையே! மலையைக் கூறுகிறாக்கி அழித்து வெற்றிமாலை குடியவனே! பற்பல கலைஞர் நூல்களை, ஜயகோ இத்தகைய உயர்ந்த கலை அழிந்து விடக்கூடாதே என்ற பத்தடத்துடன் உழைத்துக் கற்று, கலைஞரானம் கைவரப்பெறாத காலத்து மனம் நொந்து வாடியிருந்து மீள்வும் முயன்று கற்று. கற்ற பின்னர், கற்றவர்களோடு தலைபறித்திமுத்துச் சண்டையிட்டு, இவ்வாறு இங்கும் அங்கும் அலைந்தழிவதே இக்கலைஞரானத்தின் பயன் என யான் அநுபவிக்குமாறு செய்து, அக்கலைஞரானமாகவே யான் என்னை மாற்றி, அதனோடு இணைந்து விடுவதுதான் பயனோ!

செருக்கை விளைக்கும் கலைஞரானத்தை அழித்து நின்திருவடி ஞானத்தைக் கொடுத்தருஞக.

33. கங்கையானது தாங்கி எடுத்து வந்து அளித்த மேன்மையினால் வெளிப்பட்டவனே! கந்தவேளே! முருகா! கருணை கடலே! மன வருத்தத்தைத் தருகின்ற, வீடு, செல்வம், என்று பல நற்சொற்களால் பாராட்டப் பெறுகின்ற விந்தையான காட்டிலிருந்து - அற்புதமான காட்டிலிருந்து என்று நான் விடுதலை வழங்கப் பெறுவேன்?

34. சிறந்த பேர் வீரனே! மயிலை வாகனமாக உடையவனே! அறுமுகப்பெருமானே! கங்கையின் மகனே! கருணைக்கடலே! இன்பச் சுவையெனக் காமத்தை மிகுக்கும் பெண்கள் தரும் தீய காமவழியில் சென்று யான் ஒளியிழந்து நில்லாதவாறு என்னைக் காக்கும் நல்வரங்களை எனக்குத் தந்தருஞக.

சங்கராமம் - போர், சிகாவலம் - தோகையை வெற்றிபெறத் தூக்கியாடும் மயில்

35. நிலாவைப்போல ஒளிவிடுகின்ற நெற்றியை உடைய வள்ளிநாயகியைத் துதித்து வணங்குவதன்றி வேறு யாரையும் புகழ்ந்து வணங்காத மேன்மையுடைவனே! விண்ணுலகம், மண்ணுலகம் ஆகிய அனைத்துக்கும் அமைந்த தலைவனே! ஊழ் விளை காரணமாக அமைந்து சில நியதிகளின் அடிப்படையிலேயே எதனையும் துய்க்கும் இவ்வுடம்பை விட்டொழிக்க முடியாத தீவினையேன் யான். இதன் துணையால் என்னுடைய

32. வேட்டையாடுதல் என்ற பெயரால் கொலைத் தொழி லையே செய்கின்ற வேடர்களின் குலத்திலே உதித்த பெண்யானை (வள்ளி) யால் தமுவப்பெறுகின்ற மலையே! மலையைக் கூறுகூறாக்கி அழித்து வெற்றிமாலை குடியவனே! பற்பல கலைஞர் நால்களை, ஜயகோ இத்தகைய உயர்ந்த கலை அழிந்து விடக்கூடாதே என்ற பதட்டத்துடன் உழைத்துக் கற்று, கலைஞரானம் கைவரப்பெறாத காலத்து மனம் நொந்து வாடியிருந்து மீளவும் முயன்று கற்று. கற்ற பின்னர், கற்றவர்களோடு துலைபறித்திமுத்துச் சண்டையிட்டு, இவ்வாறு இங்கும் அங்கும் அலைந்தமிலவதே இக்கலைஞரானத்தின் பயன் என யான் அநுபவிக்குமாறு செய்து, அக்கலைஞரானாகவே யான் என்னை மாற்றி, அதனோடு இணைந்து விடுவதுதான் பயனோ!

செருக்கை விளைக்கும் கலைஞரானத்தை அழித்து நின்திருவடி ஞானத்தைக் கொடுத்தருஞக.

33. கங்கையானது தாங்கி எடுத்து வந்து அளித்த மேன்மையினால் வெளிப்பட்டவனே! கந்தவேளே! முருகா! கருணை கடலே! மன வருத்தத்தைத் தருகின்ற, வீடு, செல்வம், என்று பல நற்சொற்களால் பாராட்டப் பெறுகின்ற விந்தையான காட்டிலிருந்து அற்புதமான காட்டிலிருந்து என்று நான் விடுதலை வழங்கப் பெறுவேன்?

34. சிறந்த போர் வீரனே! மயிலை வாகனமாக உடையவனே! அறுமுகப்பெருமானே! கங்கையின் மகனே! கருணைக்கடலே! இன்பச் சுவையெனக் காமத்தை மிகுக்கும் பெண்கள் தரும் தீய காமவழியில் சென்று யான் ஒளியிழந்து நில்லாதவாறு என்னைக் காக்கும் நல்வரங்களை எனக்குத் தந்தருஞக.

சங்கராமம் - போர், சிகாவலம் - தோகையை வெற்றிபெறத் தாக்கியாடும் மயில்

35. நிலாவைப்போல ஒளிவிடுகின்ற நெற்றியை உடைய வள்ளிநாயகியைத் துதித்து வணங்குவதன்றி வேறு யாரையும் புகழ்ந்து வணங்காத மேன்மையுடைவனே! விண்ணுலகம், மண்ணுலகம் ஆகிய அனைத்துக்கும் அமைந்த தலைவனே! ஊழி வினை காரணமாக அமைந்து சில நியதிகளின் அடிப்படையிலேயே எதனையும் துய்க்கும் இவ்வுடம்பை விட்டொழிக்க முடியாத தீவினையேன் யான். இதன் துணையால் என்னுடைய

ஆதம் + ஆளி = ஆதாளி. அறிவின்மையால் வீண்பேச்சும் ஆடம்பரப்பேச்சும் பேசுபவன். குலம் - குலத்திற் பிறந்த பெண்ணுக்குக் 'குலி' என்று பெயர். வேட்டாகுலப் பெண்ணைக் 'கிராதகுலி' என்றார்.

39. அரசே! குறக் குலத்து மின்னற் கொடியாளாம் வள்ளிநாயகியின் தோள்களை அணையும் இன்பமே! சிவனென்றும் சங்கரன் என்றும் சூறப்பெறும் சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை உபதேசித்த ஞானாசாரியனே! பெரிய ஏழுவகையான பிறப்புக்களும் அழியும் வண்ணம், பிறப்புக்களுக்குக் காரணமாகிய மாயையை அழியாமல் உள்ளின்று வளர்த்துவரும் மூன்று வகையான ஆசைகள் என்றுதான் தம்முடைய இறுதிநிலை பெற்று அழியுமே?

ஏடனை - ஆசை, மூவேடனை - மூவாசைகள்.

40. சுனையிடத்தும் அருவித் துறையிடத்தும், பகந்தினைப் புனத்தும், தினைப்புனத்தில் பெண்கள் நின்று கிளைகளை ஓட்டுவதற்கென உயர்வாக அமைத்துக் கட்டப்பெற்ற பரணிடத்தும் வள்ளியம்மையை அடைவதற்காக அலைந்து திரிந்தவனே! யான் செய்த பொல்லாத தீவினைகளெல்லாம் என்னை விட்டுகூடி ஒழிந்து போகுமாறு தொடுத்து விடப்பெறுகின்ற (கதிர்வேல்) கதிர்வேலை என்றும் மறவேன். கதிர்வேல் மந்திரம். அப்படிப்பட்ட யான் மனைவியோடு கூடி வாழும் இல்லறத்தில் கலக்கங்கொண்டு வருந்தி மயங்குதல் முறையுடையதாகுமோ?

இல்வாழ்க்கையில் தோன்றும் மயக்கங்களை நீக்கி, பல பிறப்புக்களில் செய்த தீவினைகளையெல்லாம் அழித்து வாழவைக்கும் மந்திரம் - 'கதிர்வேல்'

41. தெய்வத்தன்மையும், என்றும் மாறாத இளமையும், நலமும், தெய்வமணமும் கொண்டு விளங்குபவன் ஆகையாலே முருகா! மயிலை ஊர்தியாக உடையவனே! யோக மூர்த்தியே! சிவனுக்கும் அகத்தியனுக்கும் சிவஞானத்தை உபதேசித்த குருபரனே! என்னுடைய சுற்றுத்தார் அழ, இப்பூதவுடல் நாய் நரிகள் பேய் கழுகுக்கு இரையாகுமாறு செத்துப் போகாமல் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை அடையுமாறு என்னை உம்முடைய திருவடிகளிலே சேர்த்துக் காப்பாற்றுக; காப்பாற்றுக. காலன் வந்து என் உயிருக்கும் உடலுக்கும் கலகத்தை உண்டாக்கிப் பிரிக்க முற்படும் நாளில் நீ வரவேண்டும். என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

42. உறுதிப்பொருள் இதுவே என முதலில் வரையறைப் படுத்தி அதை அடைய முற்பட்டபோது, இதைவிட அதுவே சிறந்த உறுதிப் பொருள் என வெறொரு குறியைக் குறிப்பிடவைக்காமல் தன்னிடத்திலேயே பதியவைக்கும் உயர்வுடையதும், குறித்த பொருளை அடைந்து துய்க்கும்போது, வேறு துய்ப்புக்களையெல்லாம் மறக்கவைத்து, தன்னையே, தன்னால் தரும் இன்பத்தையே மறவாது நீடு நினைக்கும் வண்ணம் இன்பத்திலாழ்த்துவதும் ஆகிய பேரின்பப் பொருளை அறியவும் அடையவும் உரிய நெறியை ஒப்பற்ற ஞானவேலினால் முருகன் நிகழவைத்தான். அந்நிகழ்ச்சியை அவன் நிகழ்த்தியவுடனே, உலகோடு இதுவரை திட்பமாக இணைந்திருந்த என் இணைப்பு அழிந்து உலகியல் வாழ்வைப் பற்றிய புகழுரையும், அது பற்றிய சிந்தனையும் அழிந்து, உலகைப்பற்றிய விஞ்ஞானம் அழிந்து, மெய்ஞ்ஞானம் தோன்றாமல் இதுவரை தடைசெய்திருந்த அஞ்ஞானமும் அழிந்தொழிந்தது.

43. மணிகளையும் பவழங்களையுமே இணைத்து ஆடையாக அணிவளாகிய வள்ளியம்மையின் அன்பினை உகந்தவனே! முருகா! நின்னுடைய அடியார்களின் மத்தியில் இருப்பதனால் என்னிடத்துள்ள குற்றமாகிய விலங்கு பொடிப் பொடியாயிற்று, அதன்பின் பேசாப் பெருநிலை என்பெறும் அநுபுதி என் அனுபவத்துக்கு உரியதாயிற்று.

44. முருகன் தொடுத்து விடப் பெறாமலேயும் கூட, நின்ற இடத்தில் நின்றே தம் ஓளியால் பகையை மோதி அழிக்கும் ஒப்பற்ற தனித்தன்மை வாய்ந்த வேலையுடைய முருகன் திருவடிகளை, முத்திப் பேற்றிலும், தேவர்களின் பெரிய தலையிலும், வேதத்திலும், வெம்மையாகிய காட்டிலும், தினைப்புனத்திலும் மணம் வீசுகின்ற திருவடிகளை, யான் என் தலையில் அழகுபெற அணிந்து கொள்ளுமாறு தந்து, என்னைத் திருவடிப் பேரின்பத்தில் ஆழ்த்திய அந்த நிலையானது சொல் லால் சொல் வி விளங் குந் தன்மையுடையதோ? வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் சொல்லியும் நினைந்தும் பார்க்க முடியாத அளவில் உயர்ந்த பேருதவியாகும்.

45. ஞானகுருவே! குமரப்பெருமானே! வச்சிராயுதப் படையை உடையவனே! பின்முகம் என்னும் தெய்வயானையின் மேல் உலாவருபவனே! சிவமோகத்தை அருளும் கருணாமூர்த்தியே! இரப்பவர்களுக்குத் தன்னிடம் உள்ள ஒன்றைக் கொடுக்காமல்

மறைத்து வைக்கும் கலையை ஒரு கல்வியாகவே கருதிப் படித்து அக்கல்வியை உடையவர்கள் முன் சென்று அவர் இல்லத்து வாயிற்படியில் நின்று பிச்சை கேளாத நிலைமையில் யான் நிற்குமாறு உண்மைப் பொருளை எனக்கு ஈந்து என்னைக் காப்பாயாக.

46. கந்தவேளே! ஒளிவிடும் ஞான வேலாயுதத்தை உடையவனே! உமையம்மையின் மகனே! குமாரக்கடவுளே! வேதங்களின் தலைவனே! என்னுடையதாயாக இருப்பவனும் எனக்கு அருளைப் பொழிகின்ற தந்தையும் நீயே, ஆகையால் என் மனத்தில் உள்ள துன்பங்களானவைகளை நீக்கி, என்னை ஆண்டருஞ்வீராக.

47. கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு வத்த குரபதுமனை சிதைந்து அழியுமாறு செய்து, அசுரர்களினால் முன்பு எரித்து அழிக்கப்பட்டு வெம்மையுற்றுக் கிடந்த விண்ணுலகத்தை மீளவும் தேவர்களின் உரிமைப்பங்காக ஆகும் வண்ணம் அருள்மை பொழிந்து, இன்பக் குளிர்ச்சியுடையதாகச் செய்வித்தருளிய பெருமானே! முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்து, அவற்றிற்கு அப்பாறபட்டு நிற்கும் உயர்ந்த நிலையைப் பெறுதற்கரிய செல்வமாக அடியேன் பெற்று மகிழும் வழி என்று உள்ளாகுமோ? அறியேன். விரைவில் அந்நிலையை அருளுக்.

48. மேலும் மேலும் இறுகவைத்து உறவுக் கட்டுக்களை உண்டாக்கும் உலகியற் செறிவு என்ற ஒரு நிலையானது முழுவதும் அழியுமாறு அதனினின்றும் நீங்கி வெளிவந்து, அத்தகைய செறிவை உண்டாக்கிய அறியாமை என்ற இருள் முழுமையாகக் கெட்டு ஒழியுமாறு, முருகப்பெருமான் மேல் வைத்த மிகுபத்தியின் உறைப்பால் ஜம்புல வெறிகளை வென்ற அன்பர்களோடு இணைந்து நின்று அவர்களின் அநுபவப் பொருளாகப் பொருந்தும் வேலாயுதனே!

அறிபவன் அறியப்படுவன் என வேறு நிறுத்தி அறியும் அறிவாகிய ஒன்று முழுமையாக அழியுமாறு செய்து, அறியப்படுவனுடன் அறிபவன் முழுமையாக இணைந்து ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று, அவ்வொருமையால் அவன் அறிவிக்க அறியவேண்டும் என்ற முறையில் அறிய முற்பட்டவர்களுடைய அறிவில் பிரிவு அற இணைந்து நின்று தன்னை அறியச் செய்த பெருமானும் நீ அல்லனோ?

49. மின்னிலைப்போல் விட்டு விட்டு ஒளி செய்யும்

உண்மைத்தன்மை யாதெனில் எந்த ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாமல் வேலாயுதத்தை ஏந்தியவனும், பற்பல வடிவங்கொள்ளும் தன்மையடையவனும் ஆகிய முருகனே! தன் னனி நினைப்பவர்களுடைய துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் வேரொடு களைந்தெறியும் கருணை மிகுந்த பேரோளியே! உன் உண்மைத் தன்மை யாதெனில் எந்த ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாமல் தனித்து நின்ற நிலையே. ஒன்றை ஒன்றோடு இணைத்து அறியும் அறிவுடையவர் உன்னை எந்த ஒன்றோடும் இணைத்து அறிந்துகொள்ள முடியாது. அவர் உன்னோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டால் உன்னை உன்னோடு இணைந்த அவர் மட்டும் அறியுமடியும். உன்னோடு இணையாத எந்த ஒருவர்க்கும் அவர் அறியுமாறு உன்னோடு இணைந்து அறிந்தவராலுங்கூட இன்னது எனச்சொல்லி அறியவைக்க முடியுமோ? முடியாது.

50. கங்கை நதியின் மகனே! ஞானம் இழந்த நிலையில் வெளிப்படும் பேரின்பத்தின் தலைவனே! முன்னொரு காலத்தில் வாழ்ந்த அந்தக் ‘திதி’ என்பவளின் புத்திரர்களாகிய அசுரர்களின் செருக்கை அழித்த வீரனே! என்னுடைய அறிவு கெட்டு, முழுமையாக யானும் என் உள்ளமும் வாட்டமுற்று மயங்கி அறவழியினின்றும் தவறி அடியேன் வீணாகக் கெட்டொழிந்து விடுவதற்காக தகுதியுடையவன்? இல்லை, என் அறிவைத் திருத்தி உள்ளத்தை மயங்காமல் ஒரு நிலைப்படச் செய்து, அறவழியில் நடக்கும் ஆற்றலைக் கொடுப்பதோடு செயற்படுத்தி, என்னைக் காப்பாற்றியருந்துகொடுத்து விடுவதற்காக அழித்த வீரனே!

51. (1) உருவப் பொருளாகவும் அருவப் பொருளாகவும் உள்பொருளாகவும் இல்பொருளாகவும் உள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் அவன் இருக்கிறான். அதனால் அவனும் அவ்வாறெல்லாம் கருதப் பெறுகிறான்.

(2) மண்மாகவும் அதைக் குணமாகவுடைய மலராகவும் அவன் இருக்கிறான். குண குணிப்பொருளெனப் பிரித்துணர்ப்பெறும் பொருளாகவும் அவனே இருக்கிறான்.

(3) உயிர்கள் கருவில் நின்றபோது அவ்வியர்களைக் காக்கும் கருவாய் இருக்கிறான் அக்கருவிலிருந்து வெளிப்பட்ட உயிர் உடம்பை இயக்கிச் செயலாற்றுவது போல, தானும் உயிரின்

உள்ளிருந்து இயக்கிச் செயலாற்றுகிறான். மேலும் அவனே உயிர்கள் வாழ்வு பெறுவதற்குரிய வழியாகவும் அவ்வழியாற் சென்றபோது அடைந்து அனுபவிக்கப் பெறும் உயர் பொருளாகவும் இருக்கிறான்.

இவ்வாறுல்லாம் இருக்கிறாய். நீ என நான் அறிவேன். ஆயினும், குகப்பெருமானே, என்னைப் போல மனிதவருவந்தாங்கிக் குருவாக என் முன் யான் அறியும் அறிவையும் உண்டாக்கி விட்டு வரவேண்டும். பின்னா் யான் உன்னை நோக்கி வருகின்ற வழியையும் எனக்கு அருளுவாயாக. இவையெல்லாம் என் உள்ளமாகிய குகையில் நீ இருந்து உணர்த்துவதால் கேட்கிறேன். என் உள்ளமாகிய குகையில் நீ இருந்து உணர்த்துவதால் கேட்கிறேன். என் அறிவால் அறிந்து கேட்கவில்லை. வேறு வகையாகக் கேட்கவேண்டும் என்றாலும் அதுவும் நீ என் உள்ளத்திலிருந்து உணர்த்தினால்தான் கேட்கமுடியும். எவ்வாறாயினும் குருவாக வந்து அருள் புரிவாயாக.

கந்தரநுபூதித் தெளிவுரை முற்றும்.

॥

வேலும் மயிலுந் துணை

அருணகிரிநாதர் அருளிய

வேல் வகுப்பு

தெளிவுரை

- (திருத்தணிகை முருகன் வேல்) பருத்திருக்கும் முலைகளையும் சின்னஞ் சிறியதாகச் சிறுத் திருக்கும் இடையினையும், வெளுத்திருக்கும் பற்களையும், கறுத்திருக்கும் கூந்தலையும், சிவத்திருக்கும் வாயிதழ்களையும் உடைய, வீர்க்குலமாம் வேடர்குலச் சிறுமியாகிய வள்ளியம்மையின் கண்ணுக்கு ஒப்பாகும்.
- பனைமரம்போன்ற துதிக்கையையும், முகத்தே அணிந்த அழகிய துணியினையும், மதம் ஒழுகுவதற்குரிய வழியினின்று பெருகும் மதத்தினையும் உடைய வெள்ளையானையின் கடவுளாகிய இந்திரனுடைய கால்களில் கட்டப்பெற்றிருந்த விலங்கினுடைய இணைப்புப் பகுதிகள் இற்று விழுவதற்கு ஒத்த வலிமையும் மேன்மையும் உடையதாகும். அவ்வேல்.

3. முழுமையாய் நிறைவுபெற்றதும் பழைமையானதுமான தமிழ்ச்சங்கப் பலகையில் வீற்றிருக்கும் தகுதியை உடையவனும், ஒப்பற்ற அருட்கவியைப் பாடும் புலவனும் ஆகிய நக்கீராளின் இசை தழுவிய பாடலாகிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மனம் உருகி, அவருக்கும் அவரோடு அடைபட்டுக்கிடந்த தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணாற்று ஓன்பது பேருக்கும் விடுதலை நல்கியதோடு, அவர்கள் நற்கதியை அடையவும் வழியமைத்துக் கொடுத்தாகும் அவ்வேல்.
4. பசியினால் வருந்திய பேய்க்கூட்டங்கள் விக்கி விக்கி அழுது உணவு வேண்டும் என்று முறையிட்டமுகின்றன. அவைகள் அவ்வாறு முறையிட்டு அழாதவாறு செய்ய முற்பட்டு, அசுரர்களுடைய மாஸ்பிளின்றும் ஒழுகும் வலிமைவாய்ந்த இரத்தம், கொழுப்பு, தசைகள் ஆகியவைகளை அப்பேய்க் கூட்டங்கள் உண்ணுமாறு அருள் வழங்கியதாகும் அவ்வேல்.
5. தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் மனிதர்களுக்கும், யாவராலும் தடுத்தற்கரிய நிலையில் வந்து தாக்கித் துன்பம் விளைவிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த முன்விளைகளை முன்கூட்டியே சென்று தாக்கி அழிக்கும் அவ்வேல்,
6. ஒளி விடுகின்ற சூரியனும் தோற்றோடு மறைய, குளிர்ந்த ஒளிக்கற்றைகளை முறையாக வெளிப்படுத்தும் சந்திரனும் தோற்றோடு மறைய, கடலின் பேராற்றலை உள்ளின்று ஈர்த்து அடக்க ஆற்றல் வாய்ந்த வட்டவைமுக நெருப்பும் தோற்று மறைய, அம்முன்றோளிகளின் பண்புகளும் முழுமையாக அமைந்து விளங்கும் ஒளித்தொகுதியை எல்லையின்றிப் பொழியும் அவ்வேல்.
7. துதித்து வணங்கும் அடியவர்களுக்கு அழிவை உண்டாக்கவோ துன்பம் உண்டாக்கவோ யாரேனும் நினைத்தால் நினைத்த அவரை மட்டுமென்றி, அவருடைய குலம் முழுவதையும் (பகைக் குலம்) வேருடன் அற்று ஒழியுமாறு செய்யும். எனியவனுக்கு என்றும் ஒப்பற்ற துணையாக அமையும் அவ்வேல்.
8. முழுமையாகச் சொல்லப்பெற்றுவிட்டது என்று கூறுவதற்கு இயலாத வகையில் எல்லையற்ற பெருமையுடைய திருப்புகழை எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கு - பொருஞ்ஞராமலேயும் சொன்னவர் களுக்கு, அவர்களை வந்து அண்டிய பகையினை வேருடன் களைந்து வீசி எறிவதற்காகக் கோபங்கொண்டு எழும்;

அறநெறியானது அழியாது நிலைபெற்ற நிறபதற்குரிய வழிமுறைகளை உண்டாக்கிச் செயற்படுத்தி, அறத்தை நிலை நிறுத்தும்.

9. விரைந்து செயற்படுத்தும் ஊக்கத்துடன் புறப்பட்டு வந்துதாக்கி அழிக்க இயமன் வருவானாயின் வெள்ளெருக்கிணையும் பிறைச் சந் தீரணையும் தம் திருமுடியில் உண்டாக அமைத்துக்கொண்டிருப்பவனும் பேராற்றலை உண்டாகப் பெற்றவனும் ஆகிய இறைவனாம் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை ஒப்பாக நிற்கும் அவ்வேல்.

ஒரு திருவடியானது இயமன் வருகையை விலக்கும்; ஏனைத் திருவடி அழியா இன்பத்தைக் கொடுக்கும். இவ்விரண்டையும் ஒப்பச் செய்யும் அவ்வேல்.

10. உடல் என்னும் இடத்தைப் பொருந்தியிருக்கும் நிலையில் உண்டு என்று கருதுதற்கு ஒத்த உயிர்க் கூட்டங்களின் தொகுதி முழுவதும் மிக்க மகிழ்வை அடைவதற்குக் காரணமாக அமைந்த இனிய உணவை அழைப்புக்கும் செயல் இதுதான் என உணருமாறு, தாமரை மலரனைய திருக்கை நுனியால் (வேலை) அசைக்க, அவ்வசைப்பைப் பெற்ற மாத்திரத்திலேயே, உண்பதற்கேற்ற வகையில் அவ்வணவினை அமைத்துக் கொடுத்துவிடும் அவ்வேல்.

11. தனிகை முருகன் வேல் தனக்கென அமைத்துக்கொண்ட தனிவழியையுடையது; பிறரைச் சாராத தனித்த நடையுடையது ஆகும். அத்தகைய தனிமையும் தலைமையும் கொண்ட அது என்னுடன் இணைந்து, என்னுரிமையில் யான் நடக்கத் துணைபுரியும்; என் உரிமையில் நடக்கும்போதும் என் வெற்றியை அளிக்க வலப்பக்கத்ததாகும். என் இரு புறங்களிலும் ஏனையபக்கங்களிலும் இணைந்து நிற்பதையே மேற்கொண்டு, இரவு பகல் என உணர்ப்பெறும் எக்காலத்தும் எனக்குத் துணையாகும் அவ்வேல்.

12. வஞ்சனை செய்வதையே தொழிலாகக்கொண்டு அதனையே செயற்படுத்திவரும் அரக்கர்களின் உடலில் கொழுத்தும், வளர்ச்சியால் பெருத்தும் இருக்கின்ற குடர்களை (ப்பிடிசுங்கி)ச் சிவந்த நிறத்தையுடைய மாலையாகத் தன் முடியில் விருப்பமுடன் குட்டிக் கொள்ளும் அவ்வேல்.

13. அலைகளோடு கூடிய பெருங்கடல். அது பொங்கி எழாதவாறு

விரிந்தும் விரைந்தும் சென்று உலகை அழிக்காதவாறு அதனைப் பேராற்றல் வாய்ந்த ஒன்று கட்டுக்கோப்புடன் நிறுத்தி வருகிறது. அக்கட்டுக் கோப்பினை உடைத்து, அங்கே நிறைந்திருக்கும் தண்ணீரை விரைவிற் குடித்து எதுவும் இல்லை என்ற நிலையை உண்டாக்கும். பின்னர் தன்னால் உடைத்ததால் உடையும் தன்மையுடைய ஓட்டைக் கட்டுக்கோப்பினை, எத்தகைய பேராற்றலும் உடைக்க முடியாதவாறு, பொருத்தமுற அடைக்கும். அடைத்த அவ்விடத்தே அவன்களின் இரத்தத்தை நிறையுமாறு செய்யும், இவ்வாறு திருவிளையாடல் செய்யும் அவ்வேல்.

14. எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள மலையின் சிறகுகளை முன்பு இந்திரன் தன் குலிசாயுதத்தால் அறுத்தானாக, அறுக்கப்பெற்ற சிறகுகள் மீளவும் முளைத்து மலைகள் எல்லாம் பறக்கின்றன போலும் என்று கருதும்படி, ஆகாயத்திலே பறப்பதற்கென மிகுந்த வேகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டு அனைத்தும் அதிர்ச்சியடையுமாறு ஓடும் அவ்வேல்.

15. இயல்பாகவே சினம் மேற்கொண்டு எழும் அசுரர்கள் விரும்பி வந்து எதிர்த்த போர்க்களத்தில் அவர்களுடைய தலைகள் வெட்டப் பெற்றுப் பலவாகக் கிடக்கின்றன. உயிருள்ளவை எனக் கருதுவதற் குரிய முழுமைச்செயல்கள் இல்லாமையாலும், உயிரற்றவை எனக் கருதுவதற்குரிய செயலின்மை இல்லாமையாலும் இரு நிலையிலும் சேராதவகையில் குறைத்தலைகளாக உள்ள தலைகள் சில இருக்கின்றன; சில சிரிக்கின்றன; சில பற்களைக் கடிக்கின்றன; சில கண்களை அகல விரிக்கின்றன. ஆனால் அவையனைத்தும் ஒருமிக்க அலரியமுமாறு சென்று மோதும் அவ்வேல்.

16. திருத்தணிகையில் பலரும் தன்னை எளிதிற் காணுமாறு தோற்று வித்துக்கொண்டு அனைவருக்கும் அருள் வழங்கும் ஒன்றாய் நின்ற வன்; ஒப்பற்றவன். மலையுடன் தொட்டுகொண்ட கடவுள் எல்லோருள் ஞம் பழமையானவன். என்னுள்ளத்தில் தங்கியிருக்கவேண்டும். என்ற கருத்தினை உடையவன் திருத்தணியில் காட்சிப்பொருளாக இருப்பவன் என் உள்ளத்தில் என் அனுபவத்துக்கொத்த கருத்துப் பொருளாக உறைந்துளன். அழிக்கி மயிலை நடத்தும் ஆற்றலுடையவன்; குகன்; அவனது வேலே.

வேல்வகுப்பு தெளிவுரை முற்றும்.

குறிப்பு :-

இப்புத்தகத்தினால் வரும் வருமானம் யாவும்

கப்படுத் திட்டங்களைக் கந்தலுக்கு

உரியதன்பதை

வெளியிடும்

மா. கந்திரப்பின்னை

மனமகிழ்வுடன் தொரிவிக்கீன்றார்.